

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 156/01	Domstolens udtalelse 1/00 af 18. april 2002 (»Udtalelse i medfør af artikel 300, stk. 6, EF — forslag til aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde«)	1
2002/C 156/02	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. april 2002 i sag C-62/01 P, Anna Maria Campogrande mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Appel — tjenestemænd — seksuel chikane — Kommissionens bistandspligt — ansvar«)	1
2002/C 156/03	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 25. april 2002 i sag C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — EKSF — statsstøtte — jern- og stålvirksomheder)	2
2002/C 156/04	Kendelse afsagt af Domstolen (Anden Afdeling) af 30. januar 2002 i sag C-151/01 P: La Conquete SCEA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fællesskabsbeskyttelse af geografiske betegnelser — forordning (EF) nr. 1338/2000 — registrering af betegnelsen »canard à foie gras du Sud-Ouest« — afvisning af annullationssøgsmål — appel åbenbart ugrundet)	2

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/05	Sag C-48/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. december 2001 af Bundessozialgericht i sagen Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin og Vedat Calis mod Bundesanstalt für Arbeit	3
2002/C 156/06	Sag C-111/02 P: Appel iværksat den 25. marts 2002 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-237/00, Patrick Reynolds mod Europa-Parlamentet	3
2002/C 156/07	Sag C-112/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. marts 2002 af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen i forvaltningssagen Kohlpharma GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland	4
2002/C 156/08	Sag C-117/02: Sag anlagt den 27. marts 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	4
2002/C 156/09	Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 27. marts 2002 af Raad van State i sagen Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, også på vegne af Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels mod Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Sag C-127/02)	4
2002/C 156/10	Sag C-144/02: Sag anlagt den 17. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	6
2002/C 156/11	Sag C-149/02: Sag anlagt den 25. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	6
2002/C 156/12	Sag C-151/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. marts 2002 og ved berigtigelseskendelse af 25. marts 2002 af Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein i sagen Landeshauptstadt Kiel mod Dr.med. Norbert Jaeger	7
2002/C 156/13	Sag C-152/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. marts 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Terra Baubedarf-Handel GmbH mod Finanzamt Osterholz-Scharmbeck	7
2002/C 156/14	Sag C-162/02: Sag anlagt den 30. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/15	Sag C-163/02: Sag anlagt den 30. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	8
2002/C 156/16	Sag C-164/02: Sag anlagt den 2. maj 2002 af Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
2002/C 156/17	Sag C-166/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. april 2002 af Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal i sagen Daniel Fernando Messejana Viegas mod Companhia de Seguros Zurich, SA, og Mitsubishi Motors de Portugal, SA, intervenient: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal	9
2002/C 156/18	Sag C-167/02 P: Appel iværksat den 3. maj 2002 af Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-17/00, Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet mod Europa-Parlamentet, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene og Den Franske Republik	10
2002/C 156/19	Sag C-169/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. maj 2002 af Østre Landsret i sagen Dansk Postordreforening mod Skatteministeriet	11
2002/C 156/20	Sag C-170/02 P: Appel iværksat den 7. maj 2002 af Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag og Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH. og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG til prøvelse af kendelse afsagt den 11. marts 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2002/C 156/21	Sag C-172/02: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. april 2002 af Cour de cassation de Belgique i sagen Robert Bourgard mod Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants	12
2002/C 156/22	Sagerne C-177/02, C-178/02, C-179/02 og C-180/02: Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 17. januar 2002 af Corte Suprema di Cassazione i sagerne 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana mod Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA og 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Battista og Giacomo Malzani	12

RETTEEN I FØRSTE INSTANS

2002/C 156/23	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. april 2002 i sag T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Erstatningsansvar uden for kontraktforhold som følge af en retsstridig handling — forordning (EØF) nr. 2340/90 — handelsembargo mod Irak — indgreb svarende til ekspropriation — årsagsforbindelse«)	13
2002/C 156/24	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. marts 2002 i sag T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — ulovlighedsindsigelse — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — ret til kontradiktion — samarbejdsmeddelelsen«)	13
2002/C 156/25	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. marts 2002 i sag T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — berettiget forventning«)	14
2002/C 156/26	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. marts 2002 i sag T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — aktindsigt — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — berettiget forventning«)	14
2002/C 156/27	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. marts 2002 i sag T-21/99, Dansk Rørindustri A/S mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder«)	15
2002/C 156/28	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. marts 2002 i sag T-95/99, Satellimages TV 5 SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Annulationsøgsmål — konkurrence — klage — skrivelse fra Kommissionen til klageren — forberedende retsakt — afvisning«)	15
2002/C 156/29	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2002 i forenede sager T-127/99, T-129/99 og T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Statsstøtte — begrebet statsstøtte — skattemæssige foranstaltninger — selektiv karakter — begrundet i skattesystemets karakter eller opbygning — støttens forenelighed med fællesmarkedet)	16
2002/C 156/30	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2002 i sag T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — beslutning om at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — pålæg om udsættelse af betalingen af en formodet støtte«)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/31	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. marts 2002 i sag T-212/99, Intervet International BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Forordning (EØF) nr. 2377/90 — veterinærlægemidler — ansøgning om opførelse af »altrenogest« på listen over stoffer, for hvilke der kan fastsættes en foreløbig maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer — udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler (CVMP) — annullationssøgsmål — afvisning — passivitetssøgsmål — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — uforholdende at træffe afgørelse i sagen)	17
2002/C 156/32	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. februar 2002 i de forenede sager T-227/99 og T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — skibsbygningsindustri — den tidligere Tyske Demokratiske Republik — direktiverne 90/684/EØF og 92/68/EØF — kapacitetsbegrænsning — Kommissionens sammensætning — fritagelse af et medlem af Kommissionen for hvervet — valg af medlemmer af Kommissionen til Europa-Parlamentet«)	17
2002/C 156/33	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2002 i de forenede sager T-92/00 og T-103/00, Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — begrebet statsstøtte — skattemæssige foranstaltninger — selektiv karakter — begrundet i skattesystemets karakter eller opbygning — magtfordrejning«)	18
2002/C 156/34	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2002 i sag T-169/00, Esedra SPRL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — drift af vuggestue — princippet om forbud mod forskelsbehandling — udbudsbekendtgørelse — udbudsmateriale — begrundelse af beslutningen om afslag på tildeling af kontrakten — magtfordrejning)	18
2002/C 156/35	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2002 i sag T-174/00, Biret International SA mod Rådet for Den Europæiske Union (Stoffer med hormonal virkning — direktiv 88/146/EØF — erstatningssøgsmål — forældelse)	19
2002/C 156/36	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 11. januar 2002 i sag T-210/00, Établissements Biret et Cie. SA mod Rådet for Den Europæiske Union (Stoffer med hormonal virkning — direktiv 88/146/EØF — erstatningssøgsmål — forældelse)	19
2002/C 156/37	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 30. januar 2002 i sag T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — beslutning, der erklærer en støtteforanstaltning forenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — støttemodtagende virksomhed — søgsmålsinteresse — afvisning«)	20
2002/C 156/38	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2002 i sag T-241/00, Azienda Agricola »Le Canne« Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Landbrug — nedsættelse af finansiel fællesskabsstøtte — begrundelsespligt)	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/39	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. april 2002 i sag T-325/00, Elke Sada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — midlertidigt ansat — arbejdsløshedsunderstøttelse — afslag)	21
2002/C 156/40	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. marts 2002 i sag T-355/00, DaimlerChrysler AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (»EF-varemærker — ordkombinationen TELE AID — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94«)	21
2002/C 156/41	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. april 2002 i sag T-372/00, Mario Campolargo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — ansættelsesprocedure — anvendelse af vedtægtens artikel 29, stk. 1 — ansættelse af en midlertidigt ansat — tilbagekaldelse af en forvaltningsakt)	22
2002/C 156/42	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. april 2002 i sag T-51/01, Joachim Fronia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — reorganisation af Kommissionens tjenestegrene — omplacering fra kontorchef til konsulent ad personam)	22
2002/C 156/43	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2002 i sag T-143/93, K. Schumacher mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktsforhold — mælk — producenter, der har påtaget sig en ikke-markedsførings- eller omstillingsforpligtelse — arveberettigede ikke indtrådt i sagen — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen)	23
2002/C 156/44	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 24. januar 2002 i sag T-38/95, DEP, Groupe Origny SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fastsættelse af sagsomkostninger)	23
2002/C 156/45	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. januar 2002 i sag T-80/97 DEP, Starway SA mod Rådet for Den Europæiske Union (Fastsættelse af sagsomkostninger)	24
2002/C 156/46	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. april 2002 i sag T-353/99, N.V. Calberson Belgium mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationssøgsmål — import af fjernsyn fra Tyrkiet — ufornuddent at træffe afgørelse)	24
2002/C 156/47	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. januar 2002 i sag T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — direktiv 2000/84/EF — sommertid — søgsmålsinteresse — sammenslutning — afvisning)	24
2002/C 156/48	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 20. december 2001 i sag T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — konkurrence — aktindsigt — formaliteten — uopsættelighed — afvejning af interesser)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/49	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 20. december 2001 i sag T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Særlige rettergangsformer — konkurrence — aktindsigt — formaliteten — uopsættelighed — afvejning af interesser)	25
2002/C 156/50	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 21. marts 2002 i sag T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationsøgsmål — frister — åbenbart, at sagen skal afvises)	25
2002/C 156/51	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. marts 2002 i sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser — passivitetssøgsmål — stillingtagen — åbenbart, at sagen må afvises)	26
2002/C 156/52	Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 18. marts 2002 i sag T-21/02 R, Giuseppe Atzeni m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Sag om foreløbige forholdsregler — statsstøtte — søgsmålsfrist — formaliteten i hovedsagen)	26
2002/C 156/53	Sag T-71/02: Sag anlagt den 14. marts 2002 af Classen Holding KG mod Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design)	27
2002/C 156/54	Sag T-80/02: Sag anlagt den 19. marts 2002 af Tetra Laval B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2002/C 156/55	Sag T-89/02: Sag anlagt den 20. marts 2002 af Check Point Software Limited mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	28
2002/C 156/56	Sag T-91/02: Sag anlagt den 28. marts 2002 af Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	28
2002/C 156/57	Sag T-94/02: Sag anlagt den 27. marts 2002 af Hugo Boss AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	29
2002/C 156/58	Sag T-99/02: Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	30
2002/C 156/59	Sag T-100/02: Sag anlagt den 5. april 2002 af EVC International N.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	31
2002/C 156/60	Sag T-101/02: Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	31
2002/C 156/61	Sag T-102/02: Sag anlagt den 5. april 2002 af EVC International N.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	32

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 156/62	Sag T-103/02: Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos Phenol GmbH & Co KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	33
2002/C 156/63	Sag T-104/02: Sag anlagt den 8. april 2002 af SFT Gondrand Frères mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	33
2002/C 156/64	Sag T-117/02: Sag anlagt den 15. april 2002 af Grupo El Prado-Cervera, S.L. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).	34
2002/C 156/65	Sag T-124/02: Sag anlagt den 17. april 2002 af Sunrider Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).	35
2002/C 156/66	Sag T-133/02: Sag anlagt den 18. april 2002 af Pravir Kumar Chawdry mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	36
2002/C 156/67	Sag T-134/02: Sag anlagt den 25. april 2002 af Miguel Tejada Fernández mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	36
2002/C 156/68	Sag T-136/02: Sag anlagt den 18. april 2002 af Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	37
2002/C 156/69	Sag T-145/02: Sag anlagt den 8. maj 2002 af Armin Petrich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	37
2002/C 156/70	Slettelse af sag T-163/97.	38
2002/C 156/71	Slettelse af sag T-218/99.	38
2002/C 156/72	Slettelse af sag T-34/01.	39
2002/C 156/73	Slettelse af sag T-37/01.	39

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2002/C 156/74	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> EFT C 144 af 15.6.2002.	40
---------------	--	----

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS UDTALELSE 1/00

af 18. april 2002

(»Udtalelse i medfør af artikel 300, stk. 6, EF — forslag til aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde«)

(2002/C 156/01)

Ved begæring indgivet til Domstolens Justitskontor den 13. oktober 2000 ⁽¹⁾ har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 300, stk. 6, EF, anmodet Domstolen om en udtalelse om, hvorvidt den foreslåede aftale om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde, der skal indgås mellem Republikken Bulgarien, Republikken Estland, Det Europæiske Fællesskab, Republikken Island, Republikken Letland, Republikken Litauen, Kongeriget Norge, Republikken Polen, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Republikken Slovenien, Den Tjekkiske Republik og Republikken Ungarn og især den juridiske overvågningsordning, som er fastsat deri, er forenelig med EF-traktatens bestemmelser. Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. Jann, F. Macken, N. Colneric og S. von Bahr, samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, J.N. Cunha Rodrigues og C.W.A. Timmermans, efter at have hørt førstegeneraladvokaten, S. Alber, og generaladvokaterne F.G. Jacobs, P. Léger, D. Ruiz-Jarabo Colomer, J. Mischo, A. Tizzano, L.A. Geelhoed og C. Stix-Hackl, har afgivet følgende udtalelse:

Den juridiske overvågningsordning, der påtænkes indført ved artikel 17, 23 og 27 i samt protokol IV til aftalen om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde, er forenelig med EF-traktaten.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 23. april 2002

i sag C-62/01 P, Anna Maria Campogrande mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Appel — tjenestemænd — seksuel chikane — Kommissionens bistandspligt — ansvar«)

(2002/C 156/02)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-62/01 P, Anna Maria Campogrande, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advokat A. Krywin, angående appel af dom afsagt den 5. december 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-136/98, Campogrande mod Kommissionen (Sml. Pers. I-A, s. 267, og II, s. 1225), hvori der er nedlagt påstand om delvis ophævelse af denne dom, om, at det fastslås, at der foreligger seksuel chikane samt om, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, den har forvoldt ved denne culpøse adfærd, den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtiget: C. Berardis-Kayser, bistået af advokat D. Waelbroeck), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, F. Macken, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 23. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) A.M. Campogrande betaler appelsagens omkostninger.

(¹) EFT C 134 af 5.5.2001.

- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 355 af 9.12.2000.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 25. april 2002

i sag C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Appel — EKSF — statsstøtte — jern- og stålvirksomheder)

(2002/C 156/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-323/00 P, DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH ved U. Theune og M. Luther, angående appel af dom afsagt den 29. juni 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling), i sag T-234/95, DSG mod Kommissionen (Sml. II, s. 2603), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom — de andre parter i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K.-D. Borchardt, bistået af professor M. Hilf), Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: W.-D. Plessing, bistået af W. Kirchhoff og M. Schütte), og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), dommerne D.A.O. Edward, M. Wathelet, C.W.A. Timmermans og A. Rosas; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 25. april 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) DSG Dradenauer Stahlgesellschaft mbH betaler sagens omkostninger.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLEN

(Anden Afdeling)

af 30. januar 2002

i sag C-151/01 P: La Conquete SCEA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Fællesskabsbeskyttelse af geografiske betegnelser — forordning (EF) nr. 1338/2000 — registrering af betegnelsen »canard à foie gras du Sud-Ouest« — afvisning af annullationssøgsmål — appel åbenbart ugrundet)

(2002/C 156/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-151/01 P, La Conquete SCEA, Morlaas (Frankrig), ved avocats A. Lyon-Caen, F. Fabiani og F. Thiriez, angående en påstand om, at kendelsen afsagt den 30. januar 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-215/00, La Conquete mod Kommissionen (Sml. II, s. 181), den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A.-M. Rouchaud og X. Lewis), annulleres, har Domstolen (Anden Afdeling), den 30. januar 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) La Conquete SCEA bærer sagens omkostninger.

(¹) EFT C 173 af 16.6.2001.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. december 2001 af Bundessozialgericht i sagen Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin og Vedat Calis mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag C-48/02)

(2002/C 156/05)

Ved kendelse afsagt den 19. december 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. februar 2002, har Bundessozialgericht i sagen Cargo Ray Uluslararası Tasimacılık ve LTD., Sezgin Ergin og Vedat Calis mod Bundesanstalt für Arbeit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet fortolkes således, at den er til hinder for indføring af en national ordning i en EF-medlemsstat, hvorefter der i forhold til den nationale retstilstand, der var gældende den 1. december 1980, generelt fastsættes nye begrænsninger for adgangen til arbejdsmarkedet for tyrkiske arbejdstagere, eller vedrører forbuddet i henhold til artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 kun tidspunktet for det første lovlige ophold og arbejdstagerens første lovlige beskæftigelse?
2. Finder artikel 13 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet også anvendelse på arbejdstagere, der er beskæftiget i Tyrkiet, og som arbejder som langturschauffører inden for international godstransport og regelmæssigt passerer en medlemsstat i transit uden at tilhøre det lovlige arbejdsmarked i denne medlemsstat?
3. Skal artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen til associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 23. november 1970 fortolkes således, at en tyrkisk arbejdstager er berettiget til at påberåbe sig, at en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser er i strid med protokollen?
4. Foreligger der en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, når en EF-medlemsstat efter tidspunktet for tillægsprotokollens ikrafttræden afskaffer en tidligere gældende fritagelse for arbejdstilladelse for tyrkiske chauffører inden for international godstransport, som er beskæftiget hos en (tyrkisk) arbejdsgiver med hjemsted i Tyrkiet?

Appel iværksat den 25. marts 2002 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-237/00, Patrick Reynolds mod Europa-Parlamentet

(Sag C-111/02 P)

(2002/C 156/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. marts 2002 iværksat appel af Europa-Parlamentet ved Hannu von Hertzen og Dominique Moore, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 23. januar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-237/00, Patrick Reynolds mod Europa-Parlamentet.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen, idet Europa-Parlamentet frifindes for annullationspåstanden og erstatningspåstanden.
- Alternativt hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den på ny påkender Reynolds annullationspåstand og erstatningspåstand.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger i henhold til gældende ret.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Rettens begrundelse vedrørende ansættelsesmyndighedens forpligtelse til at opfylde »minimumskravene« for at bringe en tjenstemands midlertidige tjeneste som generalsekretær for en politisk gruppe i tjenestens interesse til ophør er utilstrækkelig.
- Ukorrekt anvendelse af retspraksis vedrørende ansættelsesmyndighedens kompetence.
- Selvom sigende begrundelse vedrørende den skønsmargen, det hævdes ansættelsesmyndigheden har.
- Ukorrekt anvendelse af retspraksis vedrørende retten til kontradiktion.
- Utilstrækkelig og selvom sigende begrundelse vedrørende betydningen af genindsættelsens konsekvenser for de materielle rettigheder for indstævnte.
- Såfremt Parlamentet ikke har handlet ulovligt ved at vedtage den anfægtede afgørelse, er der ikke grundlag for at lade Fællesskabet ifalde ansvar uden for kontrakt i nærværende sag.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. marts 2002 af Oberverwaltungsgericht für das land Nordrhein-Westfalen i forvaltningssagen Kohlpharma GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-112/02)

(2002/C 156/07)

Ved kendelse afsagt den 14. marts 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. marts 2002, har Oberverwaltungsgericht für das land Nordrhein-Westfalen i forvaltningssagen Kohlpharma GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er den kompetente tyske myndighed med henvisning til artikel 30 EF eller andre fællesskabsbestemmelser berettiget til at afslå at give markedsføringstilladelse i henhold til den forenklede procedure og derved forhindre parallelimporten af et lægemiddel i strid med artikel 28 EF, når omstændighederne er som beskrevet i det følgende? Myndigheden har for det første lagt til grund, at det lægemiddel (»Jumex«), der ønskes importeret, og som firmaet Chiesi Farmaceutici S.p.A. har tilladelse til at markedsføre i Italien, med hensyn til det lægeligt virksomme stof »Selegilinhydrochlorid« er identisk med lægemidlet »Movergan«, der i Tyskland markedsføres af det tyske selskab Orion Pharma GmbH (markedsføringstilladelsens indehaver). Det lægeligt virksomme stof fremstilles af et firma etableret i Ungarn, som leverer det til det italienske firma i henhold til en licensaftale, hvorimod leveringen til det tyske selskab alene sker i henhold til en leveringsaftale (supply agreement) med firmaet Orion Corp. Finland (leveringen foregår enten direkte eller via Finland). Den tyske myndighed har for det andet ikke, hverken for så vidt angår det lægeligt virksomme stof eller for så vidt angår hjælpestofferne, som efter myndighedens opfattelse i det foreliggende tilfælde er såvel kvalitativt som kvantitativt forskellige, givet nogen nærmere begrundelse for, at de to lægemidler ikke er identiske, navnlig at de ikke skulle være fremstillet efter den samme fremstillingsforskrift og under anvendelse af det samme virksomme stof, eller at de skulle have forskellige terapeutiske virkninger.

Sag anlagt den 27. marts 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-117/02)

(2002/C 156/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. marts 2002 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved António Caeiros, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾, idet den har gjort det muligt at godkende et feriecenterprojekt omfattende bymæssig bebyggelse, hoteller og golfbaner i området Ponta do Abano uden at have foretaget en tilstrækkelig vurdering af projektets indvirkning på miljøet.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Portugisiske Republik ikke kan påberåbe sig en korrekt gennemførelse af bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF med henblik på at udelukke et bestemt projekt fra forpligtelsen til vurdering i artikel 2, stk. 1, når projektet, som det er tilfældet med hensyn til projektet angående feriecentrene opført i området Ponta do Abano, omend det er omfattet af bilag II til direktivet, kan få væsentlig indvirkning på miljøet på grund af dets art, dimensioner eller placering.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 27. marts 2002 af Raad van State i sagen Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, også på vegne af Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels mod Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Sag C-127/02)

(2002/C 156/09)

Ved beslutning truffet den 27. marts 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. april 2002, har Raad van State i sagen Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee, også på vegne af Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels mod Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. a. Skal begreberne »en plan eller et projekt« i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3⁽¹⁾, fortolkes således, at de også omfatter en aktivitet, som allerede har været udøvet i mange år, men som der i princippet gives tilladelse til hvert år for en begrænset periode, hvorved der hver gang på ny tages stilling til, om, og i bekræftende fald i hvilke dele af lokaliteten, aktiviteten må udøves?
- b. Såfremt spørgsmål 1a besvares benægtende: skal den pågældende aktivitet anses for »en plan eller et projekt«, såfremt denne aktivitets intensitet er tiltaget i årenes løb, henholdsvis såfremt tilladelserne gør det muligt, at denne intensitet tiltager?
2. a. Såfremt det følger af svaret på spørgsmål 1, at der er tale om »en plan eller et projekt« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3: Skal habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, anses for en mere specifik udformning af bestemmelserne i stk. 2 eller som en bestemmelse med en særskilt, selvstændig betydning i den forstand, at f.eks:
 - (i) stk. 2 vedrører en eksisterende brug og stk. 3 nye planer og projekter, eller
 - (ii) stk. 2 vedrører forvaltningsforanstaltninger og stk. 3 andre beslutninger, eller
 - (iii) stk. 3 vedrører planer eller projekter og stk. 2 øvrige aktiviteter?
- b. Såfremt habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, skal anses for en mere specifik udformning af bestemmelserne i stk. 2, kan begge stykker da anvendes kumulativt?
3. a. Skal habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, fortolkes således, at der allerede er tale om »en plan eller et projekt«, hvis en bestemt aktivitet kan påvirke den pågældende lokalitet (og der dermed skal foretages en »vurdering« af, om denne påvirkning er »væsentlig«), eller betyder denne bestemmelse, at det først er nødvendigt at foretage en »vurdering«, såfremt der er (tilstrækkeligt) grundlag for at antage, at »en plan eller et projekt« kan påvirke lokaliteten væsentligt?
- b. På grundlag af hvilke kriterier skal det vurderes, om en plan eller et projekt som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, som ikke har direkte forbindelse med eller er nødvendig for forvaltningen af lokaliteten, i sig selv eller i forbindelse med andre planer eller projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt?
4. a. På grundlag af hvilke kriterier skal det ved anvendelsen af habitatdirektivets artikel 6 afgøres, om der er tale om »passende foranstaltninger« som omhandlet i bestemmelsens stk. 2, henholdsvis om en »vurdering« i forbindelse med den krævede sikkerhed, før der gives tilslutning til en plan eller et projekt som omhandlet i stk. 3?
- b. Har begreberne »passende foranstaltninger« henholdsvis »vurdering« en selvstændig betydning, eller skal der ved afgørelsen heraf også tages hensyn til artikel 174, stk. 2, EF-traktaten, navnlig det i dette stykke nævnte forsigtighedsprincip?
- c. Såfremt der skal tages hensyn til det i artikel 174, stk. 2, EF-traktaten, nævnte forsigtighedsprincip: indebærer dette, at en bestemt aktivitet, som det her omhandlede fiskeri efter hjertemuslinger, kan tillades, såfremt der ikke er åbenbar tvivl om, at en eventuel væsentlig påvirkning af den pågældende lokalitet ikke sker, eller kan den kun tillades, såfremt der ikke er tvivl om, at en sådan påvirkning ikke sker, henholdsvis såfremt det med sikkerhed kan fastslås, at den ikke sker?
5. Har habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, henholdsvis stk. 3 direkte virkning i den forstand, at private kan påberåbe sig disse bestemmelser for de nationale domstole, og at disse domstole, som det bl.a. er fastslået i Peterbroeck-sagen (nævnt ovenfor) skal sikre den retsbeskyttelse, som følger for borgerne af den direkte virkning?

(1) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992 L 206, s. 7).

Sag anlagt den 17. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-144/02)

(2002/C 156/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. april 2002 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Enrico Traversa og Kilian Gross, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets sjette momsdirektiv 77/388/EØF⁽¹⁾, idet den ikke opkræver moms (merværdiafgift) af det støttebeløb, der ydes i henhold til Rådets forordning (EF) 603/95⁽²⁾ af 21. februar 1995 om den fælles markedsordning for tørret foder.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fællesskabslovgiver har med hensyn til »tilskud, der er direkte forbundet med (de afgiftspligtige) [transaktioners] pris«, haft til hensigt ved en generel formulering at inddrage al støtte, der direkte er forbundet med prisen for solgte goder eller udførte tjenesteydelser, under beregningsgrundlaget for merværdiafgiften, det vil sige støtte, der har en direkte indflydelse på størrelsen af det vederlag, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager. Støtten skal være direkte og kausalt forbundet med leveringen af goder eller udførelsen af tjenesteydelser, der er opgjort eller kan opgøres nøjagtigt i penge. Støtten ydes når og i det omfang disse goder (eller tjenesteydelser) faktisk afsættes på markedet. Den støtte, der i henhold til forordning nr. 603/95 ydes per ton produceret tørret foder, har en sådan direkte og kausal indflydelse på det tørrede foders salgspris. Alene fordi forarbejdningsevirkningerne modtager den pågældende støtte, kan de sælge til verdensmarkedsprisen, der er lavere end den pris, som virksomhederne i forhold til deres omkostninger måtte forlange. Det forhold, at støttens størrelse ikke afpasses efter svingningerne i verdensmarkedsprisen, ændrer ikke ved støttens karakter af supplement til prisen. Det er derfor i overensstemmelse med grundlaget for og formålet

med artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i sjette momsdirektiv, at støttebeløbet underkastes afgiftspligt som en del af vederlaget ved salget af produkter (eller udførelsen af tjenesteydelser).

Den omstændighed, at støtten, uanset om der foreligger en aftale med en aftager, betales, når produkterne udgår fra forarbejdningsevirkningen — som en slags forskud på den globale salgspris — udelukker ikke, at støtten kan være en del af vederlaget. Selv om det kan være umuligt at fastslå nøjagtigt, hvilken andel af vederlaget for hver enkelte salg støtten udgør, kan dette ikke give nogen praktiske problemer. Beskatningsgrundlaget udgøres nemlig af det opnåede vederlag plus den samlede støtte. At flertallet af medlemsstaterne i Unionen allerede opkræver afgift af støtten for tørret foder, viser efter Kommissionen opfattelse, at der heller ikke i praksis er nogen problemer.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1.

Sag anlagt den 25. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-149/02)

(2002/C 156/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. april 2002 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. van Lier og M. Patakia, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF⁽¹⁾ af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- 2) Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen udløb den 14. marts 2000.

(¹) EFT L 77, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. marts 2002 og ved berigtigelseskendelse af 25. marts 2002 af Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein i sagen Landeshauptstadt Kiel mod Dr.med. Norbert Jaeger

(Sag C-151/02)

(2002/C 156/12)

Ved kendelser afsagt den 12. og 25. marts 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april 2002, har Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein i sagen Landeshauptstadt Kiel mod Dr.med. Norbert Jaeger forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal vagttjeneste, som en arbejdstager udfører på et hospital, normalt anses for arbejdstid som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 93/104/EF⁽¹⁾, også såfremt arbejdstageren har ret til at sove i perioder, hvor han ikke er tilkaldt til tjeneste?
2. Er en national ordning, hvorefter vagttjeneste anses for hviletid, såfremt den pågældende ikke tilkaldes til tjeneste, og arbejdstageren opholder sig i et værelse, der er stillet til hans rådighed, på et hospital, og tilkaldes, såfremt han skal gøre tjeneste, i strid med artikel 3 i Rådets direktiv 93/104/EF?
3. Er en national ordning, hvorefter der lovligt kan ske nedsættelse af den daglige hviletid på 11 timer på hospitaler og andre institutioner, der varetager behandling, pleje og pasning af personer, såfremt tjenesteperioder udført under vagttjenesten eller tilkaldevagten, der ikke overstiger halvdelen af hvileperioden, kan afholdes på andre tidspunkter, i strid med Rådets direktiv 93/104/EF?

4. Er en national ordning, hvorefter det ved faglig overenskomst eller virksomhedsaftale i henhold hertil lovligt kan bestemmes, at hvileperioder under vagttjeneste eller tilkaldevagter kan tilpasses vagternes særlige karakter, navnlig således at nedsættelser af hvileperioder som følge af tilkaldelse til tjeneste under vagt kan afholdes på andre tidspunkter, i strid med Rådets direktiv 93/104/EF?

(¹) EFT L 307, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. marts 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Terra Baubedarf-Handel GmbH mod Finanzamt Osterholz-Scharmbeck

(Sag C-152/02)

(2002/C 156/13)

Ved kendelse afsagt den 21. marts 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. april 2002, har Bundesfinanzhof i sagen Terra Baubedarf-Handel GmbH mod Finanzamt Osterholz-Scharmbeck forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan den afgiftspligtige alene udøve sin ret til fradrag af indgående moms med virkning for det kalenderår, i hvilket han i henhold til artikel 18, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ kommer i besiddelse af en faktura, eller gælder udøvelsen af fradragsretten altid for det kalenderår (også forudgående), i hvilket retten til fradrag opstår i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF?

(¹) EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 30. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-162/02)

(2002/C 156/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. april 2002 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Kommissionens direktiv 1999/68/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om supplerende bestemmelser til listerne over sorter af prydblommer, der føres af leverandørerne i henhold til Rådets direktiv 98/56/EF⁽²⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for at gennemføre direktivet udløb den 31. december 1999.

⁽¹⁾ EFT L 172, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 226, s. 16.

Sag anlagt den 30. april 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-163/02)

(2002/C 156/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. april 2002 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gerald Braun, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Luis Escobar Guerrero, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og Kommissionens direktiv 1999/66/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om krav til den etiket eller det dokument, som udfærdiges af leverandøren i henhold til Rådets direktiv 98/56/EF⁽²⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for at gennemføre direktivet udløb den 31. december 1999.

⁽¹⁾ EFT L 164, s. 76.

⁽²⁾ EFT L 226, s. 16.

Sag anlagt den 2. maj 2002 af Kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-164/02)

(2002/C 156/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. maj 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Nederlandene ved H.G. Sevenster, som befuldmægtiget.

Kongeriget Nederlandene har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionens beslutning af 15. februar 2002, SG (2002) D/228533, om støtteforanstaltning nr. N 812/2001 (herefter: beslutningen, bilag 1) annulleres, for så vidt Kommissionen i beslutningen anser tilskud til havnemyndigheder, som gives i henhold til Stimuleringsregeling verwerking baggerspecie (foranstaltninger til fremme af genanvendelse af slam fra opmudring) for statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF⁽¹⁾.
- 2) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af artikel 87 EF: Den nederlandske regering er af den opfattelse, at Kommissionen med urette har antaget, at havnemyndighederne ved forvaltningen af vandveje og ved vedligeholdelse af den almindelige infrastruktur i havnene kan anses for en virksomhed som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF. Efter den nederlandske regerings opfattelse må forvaltning af vandveje (herunder opmudring) i denne forbindelse anses for en offentlig opgave og ikke for en økonomisk virksomhed. Investeringer i denne form for infrastruktur anses under normale omstændigheder af Kommissionen for generelle foranstaltninger, for hvilke udgifterne afholdes af staten som led i dens ansvar for at tilvejebringe og udvikle et transportsystem i offentlighedens interesse i almindelighed, da infrastrukturen i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen såvel retligt som faktisk står åben for alle aktuelle eller potentielle brugere.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten.
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet: Kommissionen har i en række dokumenter tilkendegivet sine synspunkter vedrørende statsstøtte i havnesektoren. Med disse dokumenter, og forskellige beslutninger har Kommissionen på den ene side givet en konkretisering og tydeliggørelse af traktatbestemmelserne om bl.a. statsstøtte på havneområdet, og på den anden side givet udtryk

for sine synspunkter angående den fremtidige udvikling på havneområdet. Hermed har Kommissionen fremkaldt en berettiget forventning.

⁽¹⁾ Selv om den er forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87 EF, stk. 3, litra c), jf. punkt 38 i rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT 2001 C 37, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. april 2002 af Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal i sagen Daniel Fernando Messejana Viegas mod Companhia de Seguros Zurich, SA, og Mitsubishi Motors de Portugal, SA, intervenient: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal

(Sag C-166/02)

(2002/C 156/17)

Ved kendelse afsagt den 26. april 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. maj 2002, har Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal i sagen Daniel Fernando Messejana Viegas mod Companhia de Seguros Zurich, SA, og Mitsubishi Motors de Portugal, SA, intervenient: CGU International Insurance plc — Agência Geral em Portugal, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal anmoder Domstolen om under hensyn til bestemmelsen i artikel 508 i Código Civil at træffe afgørelse om fortolkningen af Rådets andet direktiv 84/5/EØF⁽¹⁾ af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 11.1.1984, s. 17.

⁽²⁾ der efter sagsøgerens opfattelse fastsætter minimumsbeløbet for den lovpligtige ansvarsforsikring, men ikke nogen opdeling af ordninger for eller grænser for det objektive ansvars omfang. Var det samme trafikuheld sket i en anden medlemsstat, havde den erstatningsansvarlige således skullet betale erstatning indtil et beløb svarende til grænsen for den lovpligtigt forsikrede kapital (i dag 600 000 EUR). Det følger heraf, at den grænse, der er indført ved direktivet er en mindstegrænse, hvilket indebærer en ophævelse af artikel 508 i Código Civil, der fastsætter maksimumsgrænsen for erstatning i forbindelse med et trafikuheld til »et beløb svarende til det dobbelte af det beløb, som retten ud fra sagens værdi kan tilkende uden mulighed for appel« (eller 29 927,88 EUR).

Appel iværksat den 3. maj 2002 af Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-17/00, Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet mod Europa-Parlamentet, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene og Den Franske Republik

(Sag C-167/02 P)

(2002/C 156/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. maj 2002 iværksat appel af Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt den 26. februar 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-17/00, Willy Rothley og 70 andre medlemmer af Europa-Parlamentet mod Europa-Parlamentet, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene og Den Franske Republik, ved Rechtsanwalt Prof. Dr. Hans-Jürgen Rabe, Sozietät Nörr Stiefenhofer Lutz, Charlottenstraße 57, D-10117 Berlin.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen, afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) den 26. februar 2002⁽¹⁾, ophæves.
2. Europa-Parlamentets afgørelse af 18. november 1994 om ændringer af forretningsordenen som følge af den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 vedrørende interne undersøgelser, som foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽²⁾ annulleres, for så vidt den angår Europa-Parlamentets medlemmer, subsidiært, sagen hjemvises til Retten i Første Instans til afgørelse.
3. Europa-Parlamentet (indstævnte) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF: Det fastslås med urette i den appellerede dom, at appellanterne ikke ud fra noget efter Domstolens praksis tænkeligt synspunkt er individuelt berørt af den anfægtede retsakt. Parlamentets anfægtede afgørelse går efter sin genstand og i sine virkninger ud over rammerne for den rent interne

tilrettelæggelse af Parlamentets arbejde og har dermed direkte virkninger for Parlamentets medlemmer. Der er således også efter Rettens opfattelse i den appellerede dom tale om en retsakt, der kan være genstand for et søgsmål efter artikel 230, stk. 1, EF. Disse virkninger er tilstrækkeligt grundlag for, at sagen kan antages til realitetsbehandling, uden at det i et sådant tilfælde er afgørende, om appellanterne er individuelt berørt.

Subsidiært: Appellanterne er i modsætning til Rettens opfattelse individuelt berørt, allerede fordi de udgør en lukket personkreds, hvis antal og identitet er kendt og står fast.

Det er også med urette, at Retten har antaget, at den retspraksis, hvorefter annulationssøgsmål mod en generel retsakt kan antages til realitetsbehandling, når retsaktens ophavsmand ifølge en højere retsregel var forpligtet til at tage sagsøgerens særlige situation i betragtning, ikke kan anvendes på det foreliggende tilfælde. OLAF's undersøgelsesbeføjelser samt de forpligtelser til at give oplysninger, tåle og samarbejde, som pålægges Parlamentets medlemmer, deres medarbejdere samt dets personale, gør et væsentligt indgreb i retten til uafhængig og fri udøvelse af mandatet. OLAF's indgreb og handlebeføjelser er i deres helhed i strid med eller en omgåelse af den i artikel 10 i protokollen om privilegier og immuniteter fastsatte beskyttelse af Parlamentets immunitet. Desuden er den anfægtede afgørelse og OLAF's heraf afledte beføjelser til at foretage undersøgelser i Parlamentet et væsentligt indgreb i undersøgelsesudvalgenes undersøgelsesret og dermed deres medlemmers, navnlig appellanternes rettigheder.

- Tilsidesættelse af princippet om en effektiv retsbeskyttelse: Retten har undladt at efterprøve, om dens fortolkning af artikel 230, stk. 4, EF, sikrer appellanternes effektive retsbeskyttelse, eller om en fortolkning, som sikrer appellanterne tilstrækkelig retsbeskyttelse mod den anfægtede afgørelse, er nødvendig, navnlig under hensyn til kriteriet om at være individuelt berørt.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽²⁾ EFT 1999 L 202, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 1. maj 2002 af Østre Landsret i sagen Dansk Postordreforening mod Skatteministeriet

(Sag C-169/02)

(2002/C 156/19)

Ved kendelse afsagt den 1. maj 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. maj 2002, har Østre Landsret i sagen Dansk Postordreforening mod Skatteministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 13 A, stk. 1, litra a), i sjette momsdirektiv (Rådets direktiv 77/388/EØF)⁽¹⁾ fortolkes således:
 - i) at en medlemsstat har ret til at opkræve moms af det offentlige postvæsens forsendelser af breve og pakker med postopkrævning til private, når medlemsstaten har fritaget disse forsendelser fra eneret og befordringspligt efter medlemsstatens nationale postlovgivning, eller
 - ii) har en medlemsstat pligt til at undlade at opkræve moms for sådanne forsendelser?
2. Såfremt hverken spørgsmål 1i) eller 1ii) kan besvares entydigt bekræftende, efter hvilke kriterier skal det da afgøres, hvorvidt en medlemsstat under de i spørgsmål 1i) beskrevne omstændigheder har ret til at opkræve moms af forsendelser af breve og pakker med postopkrævning til private eller pligt til at undlade at opkræve moms af sådanne forsendelser?

⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — EFT L 145, s. 1 og berigtigelse EFT L 149, s. 26.

Appel iværksat den 7. maj 2002 af Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH., J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH., Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag og Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH. og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG til prøvelse af kendelse afsagt den 11. marts 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-170/02 P)

(2002/C 156/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. maj 2002 iværksat appel af Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG ved Rechtsanwalt M. Krüger, Linz, som befuldmægtiget, til prøvelse af kendelse afsagt den 11. marts 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser Gesellschaft mbH, J. Wimmer Medien GmbH & Co KG, Styria Medien AG, Zeitungs- og Verlags-Gesellschaft mbH, Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei Gesellschaft mbH, »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede kendelse ophæves, og der gives appellanterne medhold i sagen. Subsidiært ophæves den anfægtede kendelse, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans. I begge tilfælde tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Sagens faktiske omstændigheder er ufuldstændig fremstillet.

Retten har lagt Kommissionens fremstilling til grund, hvorefter skrivelserne af 12. juli 2001 og af 3. september 2001 »gengiver opfattelsen hos Direktoratet for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser og ikke er bindende for Europa-Kommissionen«, men Retten har ikke medtaget indholdet af denne erklæring under fremstillingen af sagens faktiske omstændigheder.

- Urigtig retlig bedømmelse af skrivelsen af 7. november 2001 fra direktøren for Direktoratet for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser.

Rettens fortolkning, hvorefter skrivelsen af 7. november 2001 skal tilskrives Kommissionen som en anfægtelig retsakt, da skrivelsen i modsætning til de to tidligere skrivelser ikke nævner, at den ikke er bindende for Kommissionen, forekommer vilkårlig og i strid med princippet om god tro og dermed i strid med almindelig fællesskabsretlige principper.

Ved en korrekt retlig bedømmelse ville Retten være kommet frem til, at skrivelsen af 7. november 2001 fra Direktoratet for Kontrol med Fusioner og Virksomhedsovertagelser ikke kan tilskrives Kommissionen, hvorfor denne fortsat har udvist passivitet.

(¹) Endnu ikke offentliggjort i Samling af Afgørelser.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 29. april 2002 af Cour de cassation de Belgique i sagen Robert Bourgard mod Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants

(Sag C-172/02)

(2002/C 156/21)

Ved dom afsagt den 29. april 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. maj 2002, har Cour de cassation de Belgique i sagen Robert Bourgard mod Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Kan en medlemsstat, som har fastsat pensionsalderen for mandlige, selvstændige erhvervsdrivende til 65 år, og pensionsalderen for kvindelige, selvstændige erhvervsdrivende til 60 år, med den følge, at alderspensionen for de førstnævnte beregnes på grundlag af en samlet erhvervsaktiv periode, hvis omfang fastsættes på grundlag af en brøk, hvori nævneren udgør 45, men 40 for kvindelige selvstændige erhvervsdrivende, i medfør af artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 79/7/EØF(¹) af 19. december 1978 bestemme, at pensionsbeløbet for mandlige, selvstændige erhvervsdrivende, der alene er berettiget til at

ansøge om førtidsalderspension inden for en periode på fem år forud for den normale pensionsalder, nedsættes med 5 % pr. førtidspensionsår?

(¹) Rådets direktiv 79/7/EØF af 19.12.1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24).

Anmodninger om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 17. januar 2002 af Corte Suprema di Cassazione i sagerne 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana mod Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA og 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Battista og Giacomo Malzani

(Sagerne C-177/02, C-178/02, C-179/02 og C-180/02)

(2002/C 156/22)

Ved kendelser afsagt den 17. januar 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. maj 2002, har Corte Suprema di Cassazione i sagerne 1) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Azienda agricola Fava Alessandro & Delledonne Carla, 2) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Luigi Serpelloni, 3) Azienda agricola Coato Giovanni, Lorenzo & Vaccaro Ivana mod Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA og 4) Agenzia per le erogazioni in agricoltura — AGEA mod Battista og Giacomo Malzani forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol anmodninger om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 1 i forordning (EØF) nr. 856/84(¹) af 31. marts 1984 og artikel 1-4 i forordning (EØF) nr. 3950/92(²) af 28. december 1992 fortolkes således, at tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter har karakter af en administrativ sanktion, og skal producenten som følge heraf kun betale afgiften, såfremt han forsætligt eller uagtsomt har overskredet de tildelte mængder?

(¹) EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

(²) EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. april 2002

i sag T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO) mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Erstatningsansvar uden for kontraktforhold som følge af en retsstridig handling — forordning (EØF) nr. 2340/90 — handelsembargo mod Irak — indgreb svarende til ekspropriation — årsagsforbindelse«)

(2002/C 156/23)

(Processprog: græsk)

I sag T-220/96, Elliniki Viomichania Oplon AE (EVO), Athen (Grækenland), ved advokat T. Fortsakis, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: S. Kyriakopoulou) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: M. Condou-Durande), hvori der er nedlagt påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af udstedelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2340/90 af 8. august 1990 om forhindring af Fællesskabets samhandel for så vidt angår Irak og Kuwait (EFT L 213, s. 1), har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 24. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 54 af 22.2.1997.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. marts 2002

i sag T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — ulovlighedsindsigelse — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — ret til kontradiktion — samarbejdsmeddelelsen«)

(2002/C 156/24)

(Processprog: tysk)

I sag T-9/99, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, Rosenheim (Tyskland), HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Rosenheim, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH, Hohenberg (Østrig), Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, Sondershausen (Tyskland), ved advokaterne P. Krömer og F. Nusterer, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Mölls og E. Gippini Fournier), hvorunder der principalt er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) (EFT 1999 L 24, s. 1) og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne ved denne beslutning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 20. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, litra d), og artikel 5, litra d), i Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) annulleres i forhold til HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG og HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i øvrigt.
- 3) Sagsøgerne bærer solidarisk deres egne omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler, og betaler 80 % af Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.

- 4) Kommissionen bærer 20 % af sine egne omkostninger, herunder omkostningerne vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 86 af 27.3.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. marts 2002

i sag T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — berettiget forventning«)

(2002/C 156/25)

(Processprog: tysk)

I sag T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH, Wunstorf (Tyskland), ved advokaterne T. Jestaedt, H.-C. Salger og M. Sura, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Mölls og E. Gippini Fournier), hvorunder der principalt er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) (EFT 1999 L 24, s. 1) og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved denne beslutning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 20. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 86 af 27.3.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. marts 2002

i sag T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — aktindsigt — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder — forbud mod tilbagevirkende gyldighed — berettiget forventning«)

(2002/C 156/26)

(Processprog: tysk)

I sag T-16/99, Lögstör Rör (Deutschland) GmbH, Fulda (Tyskland), ved advokaterne H.-J. Hellmann og T. Nägele, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Mölls og E. Gippini Fournier), hvorunder der principalt er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) (EFT 1999 L 24, s. 1) og subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved denne beslutning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 20. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 86 af 27.3.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. marts 2002

i sag T-21/99, Dansk Rørindustri A/S mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Konkurrence — kartel — fjernvarmerør — EF-traktatens artikel 85 (nu artikel 81 EF) — boykot — bøde — retningslinjer for beregningen af bøder«)

(2002/C 156/27)

(Processprog: dansk)

I sag T-21/99, Dansk Rørindustri A/S, Fredericia (Danmark), ved advokaterne K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh og C. Karhula Lauridsen, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. Gippini Fournier og H.C. Støvlbæk), hvorunder der er nedlagt påstand om annullation af artikel 1 i Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) (EFT 1999 L 24, s. 1) og om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved denne beslutning, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 20. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 1 i Kommissionens beslutning 1999/60/EF af 21. oktober 1998 om en procedure efter EF-traktatens artikel 85 (sag IV/35.691/E-4: Rørkartel (præisolerede rør) annulleres, for så vidt som den fastslår, at sagsøgeren har overtrådt traktatens artikel 85, stk. 1, ved at have deltaget i den i denne artikel angivne overtrædelse i perioden fra april til august 1994.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes i øvrigt.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler 90 % af Kommissionens omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer 10 % af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 100 af 10.4.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. marts 2002

i sag T-95/99, Satellimages TV 5 SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Annullationsøgsmål — konkurrence — klage — skrivelse fra Kommissionen til klageren — forberedende retsakt — afvisning«)

(2002/C 156/28)

(Processprog: engelsk)

I sag T-95/99, Satellimages TV 5 SA, Paris (Frankrig), ved avocat E. Marissens og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af Den Franske Republik (befuldmægtigede: først K. Risपाल-Bellanger, derefter G. de Bergues og F. Million), mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: B. Doherty og K. Wiedner), støttet af Deutsche Telekom Ag, Bonn (Tyskland), ved avocats F. Roitzsch og K. Quack, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af Kommissionens påståede beslutning af 15. februar 1999 vedrørende sagsøgerens klage i medfør af artikel 86 EF (efter ændring nu artikel 82 EF) (IV/36.968 — Satellimages TV 5 mod Deutsche Telekom), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 7. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne samt Kommissionens omkostninger.
- 3) Intervenienterne bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. marts 2002

i forenede sager T-127/99, T-129/99 og T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Statsstøtte — begrebet statsstøtte — skattemæssige foranstaltninger — selektiv karakter — begrundet i skattesystemets karakter eller opbygning — støttens forenelighed med fællesmarkedet)

(2002/C 156/29)

(Processprog: spansk)

I de forenede sager T-127/99, Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava, ved advokats A. Creus Carreras og B. Uriarte Valiente, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco, Gasteizko Industria Lurra, SA, Vitoria (Spanien), ved advokats F. Pombo García, E. Garayar Gutiérrez og J. Alonso Berberena, og med valgt adresse i Luxembourg, og T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, SA, Vitoria, ved advokats A. Creus Carreras og B. Uriarte Valiente, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Santaolalla, G. Rozet og G. Valero Jordana), støttet af: Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), Madrid, ved advokats M. Muñiz og M. Cortés Muleiro, og med valgt adresse i Luxembourg, og af Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), ved advokat A. González Martínez, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/718/EF af 24. februar 1999 om den statsstøtte, som Spanien har ydet til Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (EFT L 292, s. 1), har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 6. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sag T-129/99 afvises, for så vidt som der er nedlagt påstand om annullation af artikel 1, litra d) og e), i Kommissionens beslutning 1999/718/EF af 24. februar 1999 om den statsstøtte, der er ydet af Spanien til Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) og af samme beslutnings artikel 2, stk. 1, litra b).
- 2) I sagerne T-129/99 og T-148/99 annulleres artikel 1, litra a), i beslutning 1999/718/EF.
- 3) I sagerne T-129/99 og T-148/99 annulleres artikel 1, litra b), i beslutning 1999/718/EF.

- 4) I sagerne T-129/99 og T-148/99 annulleres artikel 1, litra c), i beslutning 1999/718/EF, for så vidt som udstyr, der er vurderet til 1 803 036,31 EUR udelukkes fra de omkostninger, der er omfattet af Ekimen-støtteordningen.
- 5) I sagerne T-127/99 og T-148/99 annulleres artikel 1, litra e), i beslutning 1999/718/EF.
- 6) I sagerne T-129/99 og T-148/99 annulleres artikel 2, stk. 1, litra a), i beslutning 1999/718/EF, for så vidt som der dér henvises til samme beslutnings artikel 1, litra a) og b), og for så vidt som Kongeriget Spanien pålægges hos Demesa at tilbagesøge den støtte, der vedrører den del af samme beslutnings artikel 1, litra c), der er annulleret.
- 7) I sagerne T-127/99 og T-148/99 annulleres artikel 2, stk. 1, litra b), for så vidt som der dér henvises til samme beslutnings artikel 1, litra e).
- 8) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 9) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999 og C 299 af 16.10.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. marts 2002

i sag T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Statsstøtte — beslutning om at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF — pålæg om udsættelse af betalingen af en formodet støtte«)

(2002/C 156/30)

(Processprog: spansk)

I sag T-168/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava ved abogado A. Creus Carreras, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Santaolalla, G. Rozet og G. Valero Jordana), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 31. marts 1999 om dels at indlede proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF for så vidt angår den støtte, som de spanske myndigheder har tildelt Ramondín SA og Ramondín Càpsulas SA, dels at pålægge de spanske myndigheder at udsætte betalingen af denne støtte (EFT C 194, s. 18), har

Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 6. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det er ufornuddent at tage stilling til sagen.*
- 2) *Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 281 af 2.10.1999.

- 2) *Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende passivitetstilstanden.*
- 3) *Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af sagsøgerens omkostninger.*

(¹) EFT C 352 af 4.12.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. marts 2002

i sag T-212/99, Intervet International BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Forordning (EØF) nr. 2377/90 — veterinærlægemidler — ansøgning om opførelse af »altrenogest« på listen over stoffer, for hvilke der kan fastsættes en foreløbig maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer — udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler (CVMP) — annullationssøgsmål — afvisning — passivitetssøgsmål — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen)

(2002/C 156/31)

(Processprog: engelsk)

I sag T-212/99, Intervet International BV, tidligere Hoechst Roussel Vet GmbH, Boxmeer (Nederlandene), ved advokaterne D. Waelbroeck og D. Brinckman, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Christoforou, H. Støvlbæk og F. Ruggeri-Laderchi), angående, principalt, en påstand om annullation af en hævdet kommissionsbeslutning, hvorved sagsøgerens ansøgning om opførelse af stoffet »altrenogest« på listen i bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (EFT L 224, s. 1) afvistes, og subsidiært en påstand om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at udarbejde et udkast til foranstaltninger med henblik på denne opførelse og at iværksætte fremgangsmåden i forordningens artikel 8, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 7. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Annullationspåstanden afvises.*

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. februar 2002

i de forenede sager T-227/99 og T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Statsstøtte — skibsbygningsindustri — den tidligere Tyske Demokratiske Republik — direktiverne 90/684/EØF og 92/68/EØF — kapacitetsbegrænsning — Kommissionens sammensætning — fritagelse af et medlem af Kommissionen for hvervet — valg af medlemmer af Kommissionen til Europa-Parlamentet«)

(2002/C 156/32)

(Processprog: tysk)

I de forenede sager T-227/99 og T-134/00, Kvaerner Warnow Werft GmbH, Rostock-Warnemünde (Tyskland), ved Rechtsanwalt M. Schütte og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K.-D. Borchardt), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/675/EF af 8. juli 1999, med senere ændringer, og Kommissionens beslutning 2000/336/EF af 15. februar 2000 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til fordel for Kvaerner Warnow Werft GmbH (henholdsvis EFT L 274, s. 23, og EFT L 120, s. 12), har Retten (Fjerde Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og J.D. Cooke; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 28. februar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Kommissionens beslutning 1999/675/EF af 8. juli 1999 om Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtte til fordel for Kvaerner Warnow Werft GmbH, som ændret ved Kommissionens beslutning 2000/416/EF af 29. marts 2000 om statsstøtte fra Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for Kvaerner Warnow Werft GmbH (1999), og Kommissionens beslutning 2000/336/EF af 15. februar 2000 om statsstøtte fra Forbundsrepublikken Tyskland til fordel for Kvaerner Warnow Werft GmbH annulleres.*

- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 6 af 8.1.2000 og C 211 af 22.7.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 6. marts 2002

i de forenede sager T-92/00 og T-103/00, Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(»Statsstøtte — begrebet statsstøtte — skattemæssige foranstaltninger — selektiv karakter — begrundet i skattesystemets karakter eller opbygning — magtfordrejning«)

(2002/C 156/33)

(Processprog: spansk)

I de forenede sager T-92/00, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, ved abogados A. Creus Carreras og B. Uriarte Valiente, og T-103/00, Ramondín SA, Lognoño (Spanien), Ramondín Cápsulas SA, Laguardia (Spanien), ved abogado J. Lazcano-Iturburu, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Santaolalla, G. Rozet, og G. Valero Jordana), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2000/795/EF af 22. december 1999 om den statsstøtte, Spanien har ydet til fordel for Ramondín SA og Ramondín Cápsulas SA (EFT 2000 L 318, s. 36), har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts, V. Tiili, R.M. Moura Ramos og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 6. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EFT C 163 af 10.6.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 26. februar 2002

i sag T-169/00, Esedra SPRL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — drift af vuggestue — princippet om forbud mod forskelsbehandling — udbudsbekendtgørelse — udbudsmateriale — begrundelse af beslutningen om afslag på tildeling af kontrakten — magtfordrejning)

(2002/C 156/34)

(Processprog: fransk)

I sag T-169/00, Esedra SPRL, Bruxelles, ved avocats G. Vander-sanden, É. Gillet og L. Levi, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først X. Lewis og L. Parpala, dernæst H. van Lier og L. Parpala), angående dels en påstand om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at tildele sagsøgeren den offentlige kontrakt i relation til udbud nr. 99/52/IX.D.1, hvilken beslutning blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 31. maj 2000, og Kommissionens beslutning om at tildele denne kontrakt til en gruppe af italienske virksomheder, der er repræsenteret af Centro Studi Antonio Manieri Srl, hvilken beslutning blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 9. juni 2000, dels en påstand om erstatning for den skade, som det hævdes at disse beslutninger har forårsaget, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 26. februar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 259 af 9.9.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. januar 2002

i sag T-174/00, Biret International SA mod Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾*(Stoffer med hormonal virkning — direktiv 88/146/EØF — erstatningssøgsmål — forældelse)*

(2002/C 156/35)

(Processprog: fransk)

I sag T-174/00, Biret International SA, i likvidation, Paris, ved likvidator M. de Thoré, og avocat S. Rodrigues, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og F.P. Ruggeri Laderchi), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Christoforou og A. Bordes), angående en påstand om erstatning i medfør af EF-traktatens artikel 178 (nu artikel 235 EF) og EF-traktatens artikel 215, stk. 2 (nu artikel 288, stk. 2, EF), for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af forbuddet mod indførsel i Fællesskabet af oksekød, der er behandlet med visse hormoner, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 11. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises delvist. I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 285 af 7.10.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. januar 2002

i sag T-210/00, Établissements Biret et Cie. SA mod Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾*(Stoffer med hormonal virkning — direktiv 88/146/EØF — erstatningssøgsmål — forældelse)*

(2002/C 156/36)

(Processprog: fransk)

I sag T-210/00, Établissements Biret et Cie. SA, Paris, ved avocat S. Rodrigues, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Carbery og F.P. Ruggeri Laderchi), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. Christoforou og A. Bordes), angående en påstand om erstatning i henhold til EF-traktatens artikel 178 (nu artikel 235 EF) og EF-traktatens artikel 215, stk. 2 (nu artikel 288, stk. 2, EF), for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt på grund af konkursbehandlingen af sagsøgerens datterselskab Biret International SA som følge af forbuddet mod indførsel i Fællesskabet af oksekød, der er behandlet med visse hormoner, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 11. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises delvist. I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 302 af 21.10.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. januar 2002

i sag T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Statsstøtte — beslutning, der erklærer en støtteforanstaltning forenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — støttemodtagende virksomhed — søgsmålsinteresse — afvisning«)

(2002/C 156/37)

(Processprog: italiensk)

I sag T-212/00, Nuove Industrie Molisane Srl, Sesto Campano (Italien), ved advokats I. Van Bael og F. Di Gianni, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Di Bucci, A. Abate og G.B. Conte), angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning SG(2000)D/103923 af 30. maj 2000 om godkendelse af støttebeløb på 29 176,69 mio. italienske lire til selskabet Nuove Industrie Molisane med henblik på gennemførelse af investeringer i Sesto Campano (Molise, Italien), har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras, J. Pirrung, A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González; den 30. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Nuove Industrie Molisane Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 302 af 21.10.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. marts 2002

i sag T-241/00, Azienda Agricola »Le Canne« Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Landbrug — nedsættelse af finansiel fællesskabsstøtte — begrundelsespligt)

(2002/C 156/38)

(Processprog: italiensk)

I sag T-241/00, Azienda Agricola »Le Canne« Srl, Porto Viro (Italien), ved advokats G. Carraro, F. Mazzonetto og G. Arendt, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: E. de March, L. Visaggio og A. Dal Ferro), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 1754 af 11. juli 2000 om nedsættelse af den finansielle støtte fra Fællesskabet, der er tildelt sagsøgeren til projekt I/16/90/02, og en påstand om erstatning, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N. J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 5. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Beslutning K(2000) 1754 af 11. juli 2000 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT C 355 af 9.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. april 2002

i sag T-325/00, Elke Sada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Tjenestemænd — midlertidigt ansat — arbejdsløshedsunderstøttelse — afslag)

(2002/C 156/39)

(Processprog: tysk)

I sag T-325/00, Elke Sada, tidligere midlertidigt ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Besozzo (Italien), ved Rechtsanwalt H.-J. Rüber, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Berardis-Kayser og B. Wägenbauer), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. december 1999 om ikke at tildele sagsøgeren arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til artikel 28a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne V. Tiili og P. Mengozzi; justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen, den 17. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. marts 2002

i sag T-355/00, DaimlerChrysler AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)⁽¹⁾

(»EF-varemærker — ordkombinationen TELE AID — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2002/C 156/40)

(Processprog: tysk)

I sag T-355/00, DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), ved Rechtsanwalt S. Völker, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. von Mühlendahl og D. Schennen), angående en påstand om annullation af afgørelse af 12. september 2000 fra Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 142/2000-3) vedrørende registrering af ordkombinationen TELE AID som EF-varemærke, har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 20. marts 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Afgørelsen af 12. september 2000 fra Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 142/2000-3) annulleres for så vidt angår følgende varer og tjenesteydelser:
 - »elektriske og elektroniske apparater til transmission af tale og data; stationære og mobile sende-, transmissions-, relæ- og modtageapparater; databehandlingsudstyr og dele hertil; navigationsudstyr«, der henhører under klasse 9
 - »drift af en kommunikationsnet«, der henhører under klasse 38
 - »indsamling, lagring, behandling og udlæsning af informationer«, der henhører under klasse 42.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer den anden halvdel af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 28 af 27.1.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 23. april 2002

i sag T-372/00, Mario Campolargo mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — ansættelsesprocedure — anvendelse af vedtægtens artikel 29, stk. 1 — ansættelse af en midlertidigt ansat — tilbagekaldelse af en forvaltningsakt)*

(2002/C 156/41)

(Processprog: fransk)

I sag T-372/00, Mario Campolargo, midlertidigt ansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kraainem (Belgien), ved avocat C. Mourato, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Currall og D. Waelbroeck), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 15. februar 2000 om ophævelse af placeringen af sagsøgeren som chef for enheden XIII.G.2, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 23. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 15. februar 2000 om ophævelse af placeringen af Mario Campolargo som chef for enheden XIII.G.2 annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.2001.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. april 2002

i sag T-51/01, Joachim Fronia mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾*(Tjenestemænd — reorganisation af Kommissionens tjenestegrene — omplacering fra kontorchef til konsulent ad personam)*

(2002/C 156/42)

(Processprog: fransk)

I sag T-51/01, Joachim Fronia, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Overijse (Belgien), ved avocats J.-N. Louis og V. Peere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: F. Clotuche-Duvieusart), hvori der er nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelser om ikke at opretholde sagsøgerens placering som fungerende kontorchef, men at placere ham som konsulent ad personam, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 16. april 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 186 af 30.6.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 22. marts 2002

i sag T-143/93, K. Schumacher mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktsforhold — mælk — producenter, der har påtaget sig en ikke-markedsførings- eller omstillingsforpligtelse — arveberettigede ikke indtrådt i sagen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2002/C 156/43)

(Processprog: tysk)

I sag T-143/93, K. Schumacher, Kiel (Tyskland), ved advocats C. Paulsen og P. Paulsen, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: A. Brautigam og A.-M. Colaert) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe og M. Núñez-Müller), angående en påstand om erstatning i henhold til EF-traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2 (nu artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF), af de skader, sagsøgeren har lidt, på grund af, at han har været udelukket fra at markedsføre mælk i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 90, s. 13), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1371/84 af 16. maj 1984 (EFT L 132, s. 11), har Retten (Anden Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 22. marts 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hver part bærer sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 146 af 5.6.1991.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. januar 2002

i sag T-38/95, DEP, Groupe Origny SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Fastsættelse af sagsomkostninger)

(2002/C 156/44)

(Processprog: fransk)

I sag T-38/95 DEP, Groupe Origny SA, Paris, ved avocat X. de Roux og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Lyal), angående begæring om fastsættelse af de sagsomkostninger, som sagsøgte skal udrede over for en sagsøger efter dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2000, Cimenteries CBR m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 og T-104/95, Sml. II, s. 491), har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh og J. Azizi; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 24. januar 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De udgifter, sagsøgeren kan kræve erstattet i sag T-38/95, fastsættes til 106 714,13 EUR (700 000 FRF).

⁽¹⁾ EFT C 119 af 13.5.1995.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 10. januar 2002****i sag T-80/97 DEP, Starway SA mod Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾****(Fastsættelse af sagsomkostninger)**

(2002/C 156/45)

(Processprog: fransk)

I sag T-80/97 DEP, Starway SA, Luynes (Frankrig), ved avocats J.-F. Bellis og P. De Baere, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: A. Tanca og S. Marquardt), støttet af: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: V. Kreuschitz og S. Meany), angående en anmodning om fastsættelse af de omkostninger, som sagsøgte skal erstatte sagsøgeren efter Rettens dom af 26. september 2000, sag T-80/97, Starway mod Rådet, Sml. II, s. 3099, har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), bestående af afdelingsformand, M. Jaeger, og dommerne R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh og J. Azizi; justitssekretær: H. Jung, den 10. januar 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

De omkostninger, som Rådet for Den Europæiske Union skal erstatte Starway SA i sag T-80/97, fastsættes til 58 031,87 EUR.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 12.7.1997.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 9. april 2002****i sag T-353/99, N.V. Calberson Belgium mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — import af fjernsyn fra Tyrkiet — uformødent at træffe afgørelse)**

(2002/C 156/46)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-353/99, N.V. Calberson Belgium ved advocat L. Gheysen, og med valgt adresse i Luxembourg, støttet af: Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: A. Fierstra og J. van Bakel),

mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Tricot og J. Stuyck) angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(1999) 2140 endelig udg. (REC 9/98) og K(1999) 2143 endelig udg. (REC 9/98) af 19. juli 1999, hvori det fastslås, at der skal foretages efteropkrævning, og om at afslå fritagelse for afgifter af import af fjernsyn fra Tyrkiet, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden M. Jaeger og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: H. Jung, den 9. april 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) *Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.*2) *Kommissionen betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT C 79 af 18.3.2000.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 14. januar 2002****i sag T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union⁽¹⁾****(Annullationssøgsmål — direktiv 2000/84/EF — sommertid — søgsmålsinteresse — sammenslutning — afvisning)**

(2002/C 156/47)

(Processprog: fransk)

I sag T-84/01, Association contre l'heure d'été (ACHE), tidligere Association contre l'horaire d'été (ACHE), Marly-le-Roy (Frankrig), ved advocat C. Lepage, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: C. Pennera og M. Gómez-Leal) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: A. Lopes Sabino), angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/84/EF af 19. januar 2001 om sommertid (EFT L 31, s. 21), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne J. Pirrung og A.W.H. Meij; justitssekretær: H. Jung, den 14. januar 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 173 af 16.6.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. december 2001

**i sag T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

*(Særlige rettergangsformer — konkurrence — aktindsigt —
formaliteten — uopsættelighed — afvejning af interesser)*

(2002/C 156/48)

(Processprog: tysk)

I sag T-213/01 R, Österreichische Postsparkasse AG, Wien, ved avocats M. Klusmann, F. Wiemer og A. Reidlinger, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Rating), principalt angående en påstand om udsættelse af beslutning COMP/D-1/36.571 af 9. august 2001 og subsidiært angående en påstand om, at Kommissionen pålægges at undlade at meddele Freiheitliche Partei Österreichs meddelelsen af klagepunkter af 10. september 1999 og meddelelsen af yderligere klagepunkter af 21. november 2000 i sag COMP/D-1/36.571, har Rettens præsident den 20. december 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 20. december 2001

**i sag T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

*(Særlige rettergangsformer — konkurrence — aktindsigt —
formaliteten — uopsættelighed — afvejning af interesser)*

(2002/C 156/49)

(Processprog: tysk)

I sag T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft AG, Wien, ved avocat H.J. Niemeyer, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Rating), principalt angående en påstand om udsættelse af beslutning COMP/D-1/36.571 af 25. juli 2001 og subsidiært angående en påstand om, at Kommissionen pålægges at undlade at meddele Freiheitliche Partei Österreichs meddelelsen af klagepunkter af 19. september 1999 og meddelelsen af yderligere klagepunkter af 21. november 2000 i sag COMP/D-1/36.571, har Rettens præsident den 20. december 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 21. marts 2002

**i sag T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)**

*(Annullationssøgsmål — frister — åbenbart, at sagen skal
afvises)*

(2002/C 156/50)

(Processprog: fransk)

I sag T-218/01, Laboratoire Monique Rémy SAS, Grasse (Frankrig), ved avocat J.-F. Pupel mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: A. Bordes), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning

K(2001) 1380 af 2. juli 2001 om ophævelse af den finansielle støtte fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, der tidligere var tildelt sagsøgeren, har Retten (Første Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal; justitssekretær: H. Jung, den 21. marts 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.*

(¹) EFT C 317 af 10.11.2001.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 11. marts 2002

i sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser — passivitetssøgsmål — stillingtagen — åbenbart, at sagen må afvises)

(2002/C 156/51)

(Processprog: tysk)

I sag T-3/02, Schlüsselverlag J.S. Moser GmbH m.fl., Innsbruck (Østrig), J. Wimmer Medien GmbH & Co. KG, Linz (Østrig), Styria Medien AG, Graz (Østrig), Zeitungs- und Verlags-Gesellschaft mbH, Bregenz (Østrig), Eugen Ruß Vorarlberger Zeitungsverlag und Druckerei GmbH, Schwarzach (Østrig), »Die Presse« Verlags-Gesellschaft mbH, Wien, og »Salzburger Nachrichten« Verlags-Gesellschaft mbH & Co. KG, Salzburg (Østrig), ved Rechtsanwalt M. Krüger, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Wiedner), angående en påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har gjort sig skyldig i passivitet, idet den retsstridigt har undladt at træffe en beslutning om foreneligheden af en virksomhedssammenslutning med fællesskabsretten, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi; justitssekretær: H. Jung, den 11. marts 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen afvises.*
- 2) *Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 84 af 6.4.2002.

KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 18. marts 2002

i sag T-21/02 R, Giuseppe Atzeni m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag om foreløbige forholdsregler — statsstøtte — søgsmålsfrist — formaliteten i hovedsagen)

(2002/C 156/52)

(Processprog: italiensk)

I sag T-21/02 R, Giuseppe Atzeni, Serdiana (Italien), og 77 andre sagsøgere ved avocats G. Dore og F. Ciulli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Triantafyllou), angående en begæring om at udsætte gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 16. april 1997 om støtte ydet af regionen Sardinien (Italien) i landbrugssektoren (EFT L 248, s. 27), har Rettens præsident den 18. marts 2002 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 14. marts 2002 af Classen Holding KG mod Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-71/02)

(2002/C 156/53)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 14. marts 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design) af Classen Holding KG ved Stephan von Petersdorff-Campen, Rechtsanwältin Rosspatt Osten Pross, Düsseldorf (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 14. december 2001 (klage nr. R08101/1999-2) fra Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, der er meddelt ved rekommanderet skrivelse modtaget den 14. januar 2002, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger:	International Paper Company
Det omhandlede varemærke:	Ordmærket BECKETT EXPRESSION — ansøgning nr. 93880 for visse varer i klasse 16
Indehaveren af det under indsigelses- sagen påberåbte varemærke:	Classen Holding KG
Det påberåbte varemærke:	Ordmærket Expression for visse varer i klasse 16
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afvisning af indsigelsen
Appellkammerets afgørelse:	Afvisning af realitetsbehandling af klagen og afslag på begæringen om <i>restitutio in integrum</i>
Søgsmålsgrunde:	Fejlagtig fortolkning af artikel 78 i Rådets forordning nr. 40/94 — tilsidesættelse af sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang

Sag anlagt den 19. marts 2002 af Tetra Laval B.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-80/02)

(2002/C 156/54)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. marts 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Tetra Laval B.V. ved Alexandre Vandencastele og Denis Waelbroeck (Liedekerke Siméon Wessing Houthoff), Andres Weitbrecht (Latham & Watkins) og Sven Völcker (Wilmer Cutler & Pickering), Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag opererer primært inden for kartonemballage. Sagsøgeren planlagde en fusion med et andet selskab, Sidel, der hovedsagelig opererer inden for PET-emballeringsudstyr (polyester). Fusionen blev af Kommissionen fastslået at være uforenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen. Sagsøgeren har anlagt søgsmål med påstand om annullation af denne beslutning (sag T-5/02, meddelelsen trykt i EFT C 68, s. 19).

I nærværende søgsmål anfægter sagsøgeren Kommissionens beslutning om at forpligte sagsøgeren til at sælge Sidel, en forholdsregel, der vil kunne genoprette en effektiv konkurrence i medfør af artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning nr. 4064/89⁽¹⁾ (fusionskontrolforordningen).

Sagsøgeren gør for det første gældende, at den anfægtede beslutning savner ethvert grundlag, idet den er en direkte følge af den tidligere beslutning, hvorved Kommissionen fastslog, at fusionen var uforenelig med fællesmarkedet. Denne tidligere beslutning er ifølge sagsøgeren også ugyldig, og kan derfor ikke danne grundlag for den beslutning, der anfægtes i nærværende søgsmål. Sagsøgeren henviser i den forbindelse til sine påstande og anbringer fremsat i sag T-5/02.

Sagsøgeren har for det andet anført, at artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen, som er hjemlen for den anfægtede beslutning, alene finder anvendelse, hvor en fusion er blevet gennemført. Sagsøgeren anfører imidlertid, at fusionen i denne sag ikke på nogen måde er blevet gennemført.

For det tredje gør sagsøgeren gældende, at betingelserne for afhændelsen er i strid med fællesskabsretten. Efter sagsøgerens mening er disse betingelser uforholdsmæssige og overskrider grænserne for den kompetence, som Kommissionen råder over i henhold til artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen.

Endelig hævder sagsøgeren, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens procesuelle rettigheder, idet den ikke har respekteret sagsøgerens ret til at blive hørt og har truffet afgørelse på grundlag af oplysninger, som ikke er blevet fremlagt for sagsøgeren.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4084/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedssammenslutninger (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1, teksten er offentliggjort i en berigtiget udgave i EFT L 257/90 af 21.09.1990, s. 13).

Sag anlagt den 20. marts 2002 af Check Point Software Limited mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-89/02)

(2002/C 156/55)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. marts 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Check Point Software Limited ved Graham Farrington, Farrington & Co Solicitors, Reading (Det Forenede Kongerige).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 7. januar 2002 fra Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres.
- Det pålægges Harmoniseringskontoret at lade undersøgelsesafdelingen genbehandle EF-varemærke nr. 1744168 (SECURECLIENT).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: SECURECLIENT

Vare eller tjenesteydelse: »Computer software til beskyttelse af systemer mod uautoriseret adgang« i international klasse 9

Den for Appellkammeret anfægtede afgørelse: Undersøgerens afslag på registrering

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94

Sag anlagt den 28. marts 2002 af Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-91/02)

(2002/C 156/56)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. marts 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG, Wismar (Tyskland), ved rechtsanwalt D.O. Reich, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 15. januar 2002 om den statsstøtte, som Tyskland har ydet Klausner Nordic Timber GmbH & Co. KG, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren driver som komplementar virksomheden Klausner Nordic Timber GmbH, der blev stiftet i 1997, og som i 1998 byggede et savværk i Wismar. Med den anfægtede beslutning har Kommissionen erklæret statsstøtte, som Forbundsrepublikken Tyskland har ydet sagsøgeren i forbindelse med opførelsen og udvidelsen af savværket, for uforenelig med fællesmarkedet.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at kautionen på 15,21 mio. euro med et støtteelement på 0,5 % må betragtes som en »de minimis«-støtte, hvilket udelukker, at Kommissionen kan vedtage en beslutning om, at beløbet skal betales tilbage. Kommissionen har således anvendt artikel 87 EF fejlagtigt, idet den ikke har overholdt forordning (EF) nr. 69/2001⁽¹⁾ og meddelelsen om de minimis-støtte.

Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har anvendt artikel 87 EF og 88 EF og den tyske lov om skattelettelse fejlagtigt. Den tyske lov af 1999 om skattelettelse indeholder bestemmelser om skattelettelse i forbindelse med anskaffelse og opførelse af kapitalgoder og bygninger i virksomheder, der er etableret i de nye tyske delstater, og Kommissionen godkendte loven fuldt ud. De i loven opstillede betingelser er ifølge sagsøgeren opfyldt, hvorfor den skattelettelse, der er indrømmet sagsøgeren, er lovlig. Kommissionens beslutning om, at skattelettelsen for sagsøgerens vedkommende kun kan ydes med 10 %, er derfor retsstridig.

Sagsøgeren har endelig anført, at beslutningen er i strid med princippet *venire contra factum proprium* og med det fællesskabsretlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning. Kommissionen har derudover ulovligt undladt at tage hensyn til de facto-støtteintensiteten og har tilsidesat forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾ og artikel 253 EF. Endelig har Kommissionen tilsidesat artikel 87 EF, artikel 88 EF og artikel 253 EF, idet den formelagtigt og fejlagtigt har betragtet virksomheden Klausner Nordic Timber som en større virksomhed.

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12.1.2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10, s. 30).

(2) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 27. marts 2002 af Hugo Boss AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-94/02)

(2002/C 156/57)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. marts 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Hugo Boss AG ved Emmanuel Baud, Latham & Watkins, Paris (Frankrig). Den anden part i sagen for Appellammeret var Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse nr. R0053/2001-4 af 12. december 2001 fra Fjerde Appellammer annulleres.
- Det fastslås, at EF-varemærkeansøgning nr. 331462 BOSS for iscreme skal afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger: Delta Protipos Biomichania Galaktos S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »BOSS« for visse varer i klasse 29, 30, 31, 32 og 33.

Indehaveren af det under indsigelses-sagen påberåbte varemærke: Hugo Boss AG

Det påberåbte varemærke: Den tyske registrering af ordmerket »BOSS« for visse varer i klasse 3, 9, 14, 18, 24 og 25 og den efterfølgende internationale registrering af dette mærke såvel som den internationale registrering af ordmerket »BOSS« for visse varer i klasse 29, 30, 31, 32 og 33 og den internationale registrering af ordmerket »BOSS HUGO BOSS« for disse varer

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afvisning af indsigelsen

Appellammerets afgørelse: Afvisning af klagen fra Hugo Boss AG

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94⁽¹⁾. Ifølge sagsøgeren skader varemærket det ældre varemærkes omdømme og udgør en utilbørlig udnyttelse fra Deltas side

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 11, s. 1).

Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-99/02)

(2002/C 156/58)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ineos NV ved Julian Ellison, Mark Clough, QC, og Matthew Hall, advokatfirmaet Ashurst Morris Crisp, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2389-Shell/DEA annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 i sin helhed og/eller for så vidt som den vedrører markedet for levering af handelsethylene.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag køber handelsethylene fra ARG+-rørledningsnettet i Belgien, Nederlandene og det vestlige Tyskland.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion, hvorved Deutsche Shell GmbH erhverver enekontrol over virksomheden DEA Mineralöl AG, forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen på visse betingelser. Det var nødvendigt at fastsætte disse betingelser, fordi fusionen gav anledning til konkurrenceproblemer på ARG+-handelsethylene-markedet. Fusionen indebar særligt en risiko for, at der opstod en kollektiv dominerende stilling for Shell/DEA og BP/Veba Öl (sag nr. COMP/M.2533-BP/E.ON⁽¹⁾). De to sager blev behandlet på samme måde af Kommissionen.

Ifølge sagsøgeren er det åbenbart, at Kommissionen har anlagt en fejlagtig vurdering og har begået retlige fejl ved at antage, at de afgivne tilsagn er tilstrækkelige til at fjerne de nævnte konkurrenceproblemer, og den har derfor tilsidesat artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 i fusionskontrolforordningen⁽²⁾.

I den anfægtede beslutning i nærværende sag har Kommissionen pålagt Shell og DEA en forpligtelse til at give ethylenproducenter adgang til Shell's terminalanlæg op til en vis mængde. Dette vilkår bygger ifølge sagsøgeren på en fejlagtig vurdering. Sagsøgeren har gjort gældende, at forpligtelsen er uklar med hensyn til afgrænsningen af, hvilke virksomheder, der skal gives adgang. Som følge heraf kan vilkåret gøres uvirksomt, hvis der gives adgang til virksomheder, som ifølge sagsøgeren ikke bør gives adgang. Vilkaaret er desuden tidsbegrænset, og situationen vil være den samme som oprindeligt efter vilkårets udløb. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den mængde ethylen, der kan blive tilført ARG+-markedet på denne måde, er utilstrækkeligt til at afhjælpe de konkurrencebegrænsninger, fusionen har forårsaget.

Kommissionen har ligeledes begået en retlig fejl, eftersom tredjeparter på markedet ikke har nogen beskyttelse, før vilkårene i Shell/DEA-sagen og i BP/E.ON-sagen får virkning. De vilkår, Kommissionen har pålagt parterne i de to sager, har kun virkning, hvis vilkårene i den anden sag ligeledes er trådt i kraft. De vilkår, Shell/DEA skal overholde, træder imidlertid ikke i kraft før den 1. januar 2003 eller senere. Det betyder ifølge sagsøgeren, at den kollektive dominerende stilling ikke vil være underlagt nogen begrænsninger, før alle vilkår er trådt i kraft. Den anfægtede beslutning har indtil da ikke fastsat nogen foreløbig beskyttelse af tredjeparter.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den fejlagtige vurdering og de retlige fejl fra Kommissionens side vedrørende vilkåret i BP/E.ON-sagen er endnu et argument for, at den i denne sag anfægtede beslutning skal annulleres, eftersom de to sager er så nært forbundet med hinanden. I BP/E.ON-sagen fandt Kommissionen, at tilsagnet om at reducere BP og Veba Öl's samlede aktiebesiddelse med to ud af tre aktieposter vil føre til en fri adgang til at benytte ARG+-rørledningsnettet til rimelige priser.

Sagsøgeren har gjort gældende, at vilkåret i BP/E.ON-sagen ikke medfører nogen kontrol med de fremtidige aktionærs adfærd med hensyn til selskabets fremtidige strategi, og at der derfor ikke er nogen sikkerhed for, at vilkåret fører til, at der atter bliver adgang til ARG+-rørledningsnettet for alle. Sagsøgeren har videre anført, at en aktieoverdragelse skal godkendes enstemmigt af alle de øvrige aktionærer, hvilket medfører, at vilkåret er forbundet med en vis usikkerhed. Sagsøgeren har tillige gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl, fordi vilkåret ikke indebærer nogen midlertidig løsning af de problemer, der er forbundet med den

manglede adgang og de høje priser på transport gennem rørledningsnettet indtil frasalget af aktierne. Ifølge sagsøgeren vil vilkåret i Shell/DEA-sagen forblive uden virkning, så længe dette problem er uløst. BP/E.ON's tilsagn om, at det ikke vil udnytte sin stemmeret til at blokere for særlige beslutninger i tiden indtil aktiefrasalget, er ifølge sagsøgeren utilstrækkeligt, og det er fortsat uklart, hvad der skal ske i en række situationer. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at dette tilsagn overhovedet ikke giver nogen foreløbig løsning af problemet.

- (1) Ved den fusion, Kommissionen har taget stilling til i BP/Veba Öl-sagen, vil BP sammen med E.ON erhverve fælles kontrol over Veba Öl. Sagsøgeren i nærværende sag har i sag T-101/02 tillige anfægtet Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2533 — BP/E.ON.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1; teksten er offentliggjort i en berigtiget udgave i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13).

Sag anlagt den 5. april 2002 af EVC International N.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-100/02)

(2002/C 156/59)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af EVC International N.V. ved Julian Ellison, Mark Clough, QC, og Matthew Hall, advokatfirmaet Ashurst Morris Crisp, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2389-Shell/DEA annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 i sin helhed, og/eller for så vidt som den vedrører markedet for levering af handelsethylene.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag køber handelsethylene uden for ARG+-rørledningsnettet.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion, hvorved Deutsche Shell GmbH erhverver enekontrol over virksomheden DEA Mineralöl AG, forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen på visse vilkår. Det var nødvendigt at fastsætte vilkår, fordi fusionen gav anledning til væsentlige konkurrencemæssige betænkeligheder med hensyn til ARG+-handelsethylene-markedet. Fusionen indebærer særligt en risiko for, at der skabes en kollektiv dominerende stilling for Shell/DEA og BP/Veba Öl (sag nr. COMP/M.2533 — BP/E.ON⁽¹⁾).

Ifølge sagsøgeren har beslutningen en betydelig virkning på ARG+-handelsethylene-markedet. Der er en klar forbindelse med hensyn til priser mellem dette marked og markedet for handelsethylene uden for ARG+, hvilket er det marked, hvorpå sagsøgeren driver virksomhed.

Søgsmålsgrundene og argumenterne i denne sag svarer til de i sag T-99/02 anførte.

- (1) Ved den fusion, Kommissionen har taget stilling til i BP/E.ON-sagen, vil BP sammen med E.ON erhverve fælles kontrol over Veba Öl. Sagsøgeren i nærværende sag har i sag T-102/02 tillige anfægtet Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2533 — BP/E.ON.

Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-101/02)

(2002/C 156/60)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ineos NV ved Julian Ellison, Mark Clough, QC, og Matthew Hall, advokatfirmaet Ashurst Morris Crisp, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2533-BP/E.ON annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 i sin helhed, og/eller for så vidt som den vedrører markedet for levering af handelsethylene.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag køber handelsethylene fra ARG+-rørledningsnettet i Belgien, Nederlandene og det vestlige Tyskland.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion, hvorved BP sammen med E.ON erhverver fælles kontrol over Veba Öl, forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen på visse betingelser. Det var nødvendigt at fastsætte disse betingelser, fordi fusionen gav anledning til væsentlige konkurrenceproblemer på ARG+-handelsethylene-markedet. Fusionen indebar særligt en risiko for, at der opstod en kollektiv dominerende stilling for BP/Veba Öl og Shell/DEA (sag nr. COMP/M.2389 — Shell/DEA ⁽¹⁾).

Beslutningerne i BP/E.ON-sagen er nært forbundne med beslutningen i Shell/DEA-sagen. Disse sager blev behandlet på samme måde, og de vilkår, Kommissionen har pålagt parterne i hver af sagerne, har kun virkning, hvis vilkårene i den anden sag ligeledes er trådt i kraft. Sagsøgeren har derfor anført de samme argumenter som i sag T-99/02.

⁽¹⁾ Ved den fusion, Kommissionen har taget stilling til i Shell/DEA-sagen, vil Deutsche Shell erhverve enekontrol over virksomheden DEA Mineralöl. Sagsøgeren i nærværende sag har i sag T-99/02 tillige anfægtet Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2389 — Shell/DEA.

Sag anlagt den 5. april 2002 af EVC International N.V. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-102/02)

(2002/C 156/61)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af EVC International N.V. ved Julian Ellison, Mark Clough, QC, og Matthew Hall, advokatfirmaet Ashurst Morris Crisp, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2533-BP/E.ON annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 i sin helhed, og/eller for så vidt som den vedrører markedet for levering af handelsethylene.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i nærværende sag køber handelsethylene uden for ARG+-rørledningsnettet.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion, hvorved BP sammen med E.ON erhverver fælles kontrol over Veba Öl, forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen på visse betingelser. Det var nødvendigt at fastsætte disse betingelser, fordi fusionen gav anledning til væsentlige konkurrenceproblemer på ARG+-handelsethylene-markedet. Fusionen indebar særligt en risiko for, at der opstod en kollektiv dominerende stilling for BP/Veba Öl og Shell/DEA (sag nr. COMP/M.2389 — Shell/DEA ⁽¹⁾).

Beslutningen i BP/E.ON-sagen er nært forbundet med beslutningen i Shell/DEA-sagen. Disse sager blev behandlet på samme måde, og de vilkår, Kommissionen har pålagt parterne i hver af sagerne, har kun virkning, hvis vilkårene i den anden

sag ligeledes er trådt i kraft. Sagsøgeren har derfor anført de samme søgsmålsgrunde og argumenter som i sag T-100/02, hvilke igen er de samme som de i sag T-99/02 anførte.

(¹) Ved den fusion, Kommissionen har taget stilling til i Shell/DEA-sagen, vil Deutsche Shell erhverve enekontrol over virksomheden DEA Mineralöl. Sagsøgeren i nærværende sag har i sag T-100/02 tillige anfægtet Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2389 — Shell/DEA.

Sag anlagt den 5. april 2002 af Ineos Phenol GmbH & Co KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-103/02)

(2002/C 156/62)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Ineos Phenol GmbH & Co KG ved Julian Ellison, Mark Clough, QC, og Matthew Hall, advokatfirmaet Ashurst Morris Crisp, Bruxelles (Belgien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning i sag nr. COMP/M.2533-BP/E.ON annulleres i henhold til EF-traktatens artikel 230 i sin helhed, og/eller for så vidt som den implicit vedrører levering af handelscumen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren køber store mængder af et petrokemisk produkt, kaldet cumen, fra BP og Veba Öl.

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning om at erklære en fusion, hvorved BP sammen med E.ON erhverver fælles kontrol over Veba Öl, forenelig med det fælles marked og EØS-aftalen på visse betingelser. Søgsmålsgrundene i denne sag vedrører det forhold, at Kommissionen i den nævnte beslutning ikke har undersøgt de konkurrencespørgsmål, fusionen mellem BP og Veba Öl giver anledning til, for så vidt angår disse selskabers leverancer af handelscumen.

Ifølge sagsøgeren indeholder den anfægtede beslutning en række fejlagtige vurderinger og retlige fejl. For det første har Kommissionen fejlagtigt konkluderet, at levering af handelscumen til et af sagsøgerens produktionsanlæg ikke udgør et selvstændigt marked. For det andet har Kommissionen undladt at undersøge, om der ville opstå en dominerende stilling på dette marked, og er således ikke nået frem til, at der var opstået en sådan dominerende stilling. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen skulle have fastlagt et bredere afgrænset relevant marked for salg af cumen, og at den skulle have undersøgt, om der var skabt en dominerende stilling på det således afgrænsede marked.

Sagsøgeren har ligeledes anført søgsmålsgrunde vedrørende væsentlige formelle mangler, magtfordrejning og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik. Ifølge sagsøgeren burde Kommissionen have indhentet oplysninger fra tredjemand om BP og Veba Öl's salg af cumen.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at den anfægtede beslutning er behæftet med en begrundelsesmangel, eftersom Kommissionen har undladt at undersøge BP og Veba Öl's leverancer af handelscumen og således ikke har behandlet de spørgsmål, der er rejst af sagsøgeren i nærværende sag.

Sag anlagt den 8. april 2002 af SFT Gondrand Frères mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-104/02)

(2002/C 156/63)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SFT Gondrand Frères, Paris, ved avocat Mireille Famchon, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Beslutningen (REM 06/01) af 14. januar 2002 annulleres og SFT Gondrand Frères fritages for antidumpingtold i overensstemmelse med selskabets anmodning herom.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er godkendt toldspeditør. I 1997 overførte selskabet tre ladninger af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Bulgarien og Polen til fri omsætning. I forbindelse med underskrivning af tolddeklarationerne ansøgte sagsøgeren om at blive fritaget for den antidumpingtold, der pålægges indførsler af dette produkt, når produktet har oprindelse i Polen. Efter en gennemgang af ansøgningen besluttede den franske toldmyndighed, at antidumpingtolden burde have været pålagt og afkrævede sagsøgeren betaling af toldskylden.

Sagsøgeren ansøgte herefter om at blive fritaget for antidumpingtolden og for den tilsvarende merværdiafgift. Ansøgningen blev via de franske myndigheder videresendt til Kommissionen, som afslog at fritage selskabet for antidumpingtolden. Sagsøgeren har i denne sag bestridt Kommissionens beslutning.

Ifølge sagsøgerens opfattelse skal der i henhold til forordning (EF) nr. 3319/94⁽¹⁾ ikke betales antidumpingtold. Sagsøgeren har oplyst, at varerne er blevet faktureret direkte fra det polske selskab, Zakłady Azotowe Pulawy, til det franske selskab, Evertrade. Prisen på varerne var desuden højere end minimumsimpportprisen. Under disse omstændigheder er der ikke grundlag for at pålægge de omtvistede indførsler en antidumpingtold.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at en toldfritagelse ville være begrundet i denne sag, eftersom der foreligger særlige omstændigheder. Ifølge sagsøgerens opfattelse er formålet med antidumpingtolden at undgå, at dumpingforanstaltningerne omgås gennem oprettelsen af et importkredsløb, som indebærer mellemkomst af mellemliggende selskaber placeret i tredjelande. Dette formål er blevet tilgodeset, eftersom den polske eksportørs første køber var fransk. Endvidere giver den omhandlede forordning anledning til fortolkningsspørgsmål. Sagsøgeren har oplyst, at de franske myndigheder har fortolket forordningen på samme måde som sagsøgeren. Selskabet har desuden tilføjet, at undladelsen er af rent formel karakter og ikke har haft reelle konsekvenser for en korrekt forvaltning af toldordningen.

Selskabet har endelig gjort gældende, at det ikke kan kritiseres for urigtigheder og at det ikke har udvist åbenbar forsømmelighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3319/94 af 22.12.1994 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Bulgarien og Polen eksporteret af selskaber, der ikke er fritaget for tolden, og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 350 af 31.12.1994, s. 20).

Sag anlagt den 15. april 2002 af Grupo El Prado-Cervera, S.L. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

(Sag T-117/02)

(2002/C 156/64)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 15. april 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Grupo El Prado-Cervera, S.L., Valencia (Spanien), ved advokat Patricia Koch Moreno.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker er tilsidesat ved afgørelsen af 12. februar 2002 fra Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, hvorved indsigelsen mod EF-varemærke nr. 1.021.229, CHUFASFIT, i klasse 29 og 31 blev afvist, og den nævnte afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at der foreligger forvekslelighed mellem ansøgningen om EF-varemærke nr. 1.021.229, CHUFASFIT, i klasse 29 og 31 og det spanske varemærke nr. 1.778.419, CHUFI, der beskytter varer i klasse 29, og det spanske figurvaremærke nr. 2.063.328, CHUFI, der beskytter varer i klasse 31.
- Det bestemmes, at ansøgningen om EF-varemærke nr. 1.021.229, CHUFASFIT, i klasse 29 og 31 skal afvises.
- Endelig tilpligtes sagsøgte og om fornødent intervenienten at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger:	D.J. Debuschewits
Det omhandlede EF-varemærke:	CHUFACIT — ansøgning nr. 1021229 for varer i klasse 29 og 31
Indehaveren af det under indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det sagsøgende selskab
Det under indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det spanske varemærke CHUFI, som beskytter varer i klasse 29, og det spanske figur- og ordmærke CHUFI, der har et specielt særpræg, og som beskytter varer i klasse 31
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afvisning af indsigelsen
Appelkammerets afgørelse:	Afvisning af klagen over indsigelsesafdelingens afgørelse
Søgsmålsgrunde:	Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 17. april 2002 af Sunrider Corporation mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

(Sag T-124/02)

(2002/C 156/65)

(Processproget vil blive fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 131, stk. 2 stævningen affattet på: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. april 2002 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Sunrider Corporation, Torrance (USA), ved Rechtsanwalt A. Kockläuner. Den anden part i sagen for appelkammeret var Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn, Bremen (Tyskland)

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelsen af 17. januar 2002 i sag R 368/2000-2 fra Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked annulleres delvist, i det omfang sagsøgeren derved blev tilpligtet at bære sine egne omkostninger under indsigelsesproceduren og i sagen for appelkammeret og anmodningen om tilbagebetaling af klagegebyret ikke blev imødekommet.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren ansøgte om registrering af ordmærket »VITATA-STE« for varer i klasse 5 og 29 ved Kontoret for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (ansøgning nr. 156463). Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn fremsatte indsigelse over for denne anmeldelse. Indsigelsen var støttet på de tyske varemærker »VITAKRAFT« og »VITA« for varer i klasse 5.

På grundlag af et udenretligt forlig med Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn indskrænkede sagsøgeren varefortegnelsen ved at slette nogle af de ansøgte varer i klasse 5. Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn trak senere indsigelsen tilbage, men anmodede om, at der blev truffet afgørelse om sagens omkostninger.

Indsigelsesafdelingen besluttede, at sagsøgeren skulle betale omkostningerne ved indsigelsesproceduren. Appelkammeret ophævede denne afgørelse og tilpligtede hver part at bære sine egne omkostninger under indsigelsesproceduren og i sagen for appelkammeret.

Sagsøgeren anfægter appelkammerets afgørelse og gør gældende, at bestemmelsen i artikel 81, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ ikke skal anvendes i den foreliggende sag, men derimod artikel 81, stk. 4. Derudover har sagsøgeren overset, at betingelserne i gennemførelsesforordningens regel 51⁽²⁾ var opfyldt, således at appelkammeret skulle have truffet afgørelse om tilbagebetaling af klagegebyret. Endelig har appelkammeret tilsidesat sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 40/94 (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 18. april 2002 af Pravir Kumar Chawdry mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-133/02)

(2002/C 156/66)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Pravir Kumar Chawdry, Sangiano (Italien), ved advokats Georges Vandersanden og Laure Levi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen, truffet af den myndighed, som er bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakter, af 2. maj 2001, hvorved sagsøgeren blev indplaceret i lønklasse A6, løntrin 3, og om fornødent af afgørelsen af 14. december 2001, meddelt sagsøgeren den 8. januar 2002, om afslag på sagsøgerens klage.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren lønforskellen mellem lønnen for en indplacering i lønklasse A6, løntrin 3, og lønnen for en indplacering i en højere lønklasse, med tillæg af rente på 5,75 % pro anno fra 1. april 2001.
- Sagsøgte tilpligtes at betale en erstatning, der efter ret og billighed foreløbig fastsættes til 1 euro.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er midlertidigt ansat ved Kommissionen, anfægter nævnte myndigheds beslutning om at indplacere ham i lønklasse A6, løntrin 3.

Sagsøgeren anfører, at nævnte myndighed var forpligtet til at foretage en konkret vurdering af anvendelsen af vedtægtens artikel 31, stk. 2, på sagsøgeren og herved burde have anvendt bestemmelsen til fordel for sagsøgeren og indplaceret ham i lønklasse A5.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande fremført følgende:

- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 31, stk. 2.
- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 32.
- Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Tilsidesættelse af bistandspligten.
- Tilsidesættelse af de fællesskabsretlige regler om arbejdskraftens frie bevægelighed.
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 25. april 2002 af Miguel Tejada Fernández mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-134/02)

(2002/C 156/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Miguel Tejada Fernández, Woluwé-St-Etienne (Belgien), ved advokat Lucas Vogel, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af den afgørelse, som blev truffet af ansættelsesmyndigheden den 10. januar 2002 og meddelt sagsøgeren den 15. januar 2002, hvorved den klage, som sagsøgeren havde indgivet den 3. oktober 2001, blev afslået, og hvorved sagsøgeren anmodede om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2001 samt forslaget til denne forfremmelse.
- Om fornødent annullation af den afgørelse, hvorved sagsøgeren ikke blev forfremmet til lønklasse B2 i forfremmelsesåret 2001, samt forslaget til denne forfremmelse.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand anført, at der foreligger en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, stk. 1, samt af princippet om forbud mod forskelsbehandling, og et åbenbart fejlskøn. Ifølge sagsøgeren var det efter en objektiv sammenligning af fortjenesterne hos alle de forfremmelsesværdige tjenstemænd ikke muligt at udelukke sagsøgeren.

Sag anlagt den 18. april 2002 af Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-136/02)

(2002/C 156/68)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. april 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga, S.A., Hernani (Guipúzcoa, Spanien), ved letrado en ejercicio Iñigo Quintana Aguirre.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Artikel 1, 3 og 4 i Kommissionens beslutning af 20. december 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (meddelt under COMP/E-1/36.212 — selvkopierende papir) annulleres, for så vidt angår Zicuñagas deltagelse i overtrædelsen og varigheden af denne (artikel 1) og den bøde, der er blevet pålagt (artikel 3).
- Subsidiært nedsættes den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt, idet
 - a) den skærpelse på 10 %, som Kommissionen har anvendt, annulleres, idet sagsøgeren ikke kan drages til ansvar for en overtrædelse, der strækker sig ud over et år
 - b) der foretages en betydelig (mindst 60 %) nedsættelse af bøden henset til de formildende omstændigheder, sagsøgeren har henvist til
 - c) sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger inklusive de udgifter og renter, som er forbundet med den sikkerhed, som sagsøgeren har stillet, og som følger af hele sagens behandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den kommissionsbeslutning, som nærværende søgsmål er rettet imod, er den samme som den, der er anfægtet i sag T-109/02⁽¹⁾, Bolloré mod Kommissionen. I denne beslutning har Kommissionen bebrejdet sagsøgeren, at selskabet har deltaget i møder på nationalt niveau i det hemmelige europæiske kartel under Asociación Europea de Fabricantes de Papel Autocopiativo (AEMCP), at selskabet har vedtaget og samordnet iværksættelse af prisstigninger, fordeling af salgskvoter og markedsandele i sektoren for selvkopierende papir, samt at selskabet har etableret kontrolfunktioner.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, samt bevisbyrdefordelingen. Det afvises i den forbindelse, at sagsøgeren har deltaget i de møder, der omhandlede opbygningen af det europæiske kartel. Sagsøgeren gør gældende, at den sagsøgte institution ikke blot har set bort fra, at sagsøgeren ikke tilhører AEMCP, men også at denne forening ikke er i besiddelse af oplysninger vedrørende sagsøgerens priser og omsætning.

For så vidt angår den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt, begæres en nedsættelse med mindst 60% af dennes størrelse. Ud over det, der allerede er anført i ovenstående afsnit, fremhæves, at de overtrædelser, som er blevet sanktioneret, har fundet sted i en kortere periode end et år.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

Sag anlagt den 8. maj 2002 af Armin Petrich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-145/02)

(2002/C 156/69)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. maj 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Armin Petrich, Travemünde (Tyskland), ved avocat Patrick Goergen, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Slettelse af sag T-163/97⁽¹⁾

- Udvalgelseskomitéens afgørelse i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/7/01 af 11. februar 2001 om ikke at rette sagsøgerens skriftlige prøve, og om ikke at give ham adgang til de efterfølgende prøver, annulleres.
- Samtlige akter og efterfølgende handlinger i forbindelse med udvælgelsesprøven annulleres.
- Subsidiært tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren 100 000 EUR i erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(2002/C 156/70)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse af 10. april 2002 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-163/97, Nederlandse Antillen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 12.7.1997.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag anfægter sagsøgeren den i udvælgelsesprøve KOM/A/7/01 nedsatte udvalgelseskomitéens afvisning af at rette hans skriftlige prøve og give ham adgang til de efterfølgende prøver. Begrundelsen for denne afvisning er sagsøgerens angivelige utilstrækkelige erhvervsmæssige erfaring på personaleadministrationsområdet.

Det gøres i den forbindelse gældende, at sagsøgeren efter at være optaget på listen over de ansøgere, der opfyldte de almindelige betingelser for at deltage i udvælgelsesprøven, og efter at have deltaget i førudvælgelsesprøven, fik adgang til den skriftlige prøve.

Til støtte for sin påstand gør sagsøgeren følgende anbringender gældende:

- Udvalgelseskomitéen har i den konkrete sag anlagt et åbenbart urigtigt skøn
- Udvalgelseskomitéen har tilsidesat begrundelsespligten
- Udvalgelseskomitéen har tilsidesat god forvaltningsskik og handlet i strid med sin omsorgspligt

Slettelse af sag T-218/99⁽¹⁾

(2002/C 156/71)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 28. januar 2002 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-218/99, Anton Dürbeck GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 6 af 8.1.2000.

Slettelse af sag T-34/01⁽¹⁾

(2002/C 156/72)

*(Processprog: fransk)***Slettelse af sag T-37/01⁽¹⁾**

(2002/C 156/73)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 15. april 2002 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-34/01, Anna Maria Roccato mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 108 af 7.4.2001.

Ved kendelse af 14. marts 2002 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-37/01, Takeda Chemical Industries Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 150 af 19.5.2001.

III

(Oplysninger)

(2002/C 156/74)

Domstolens seneste offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende

EFT C 144 af 15.6.2002

Liste over tidligere offentliggørelser

EFT C 131 af 1.6.2002

EFT C 118 af 18.5.2002

EFT C 109 af 4.5.2002

EFT C 97 af 20.4.2002

EFT C 84 af 6.4.2002

EFT C 68 af 16.3.2002

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
